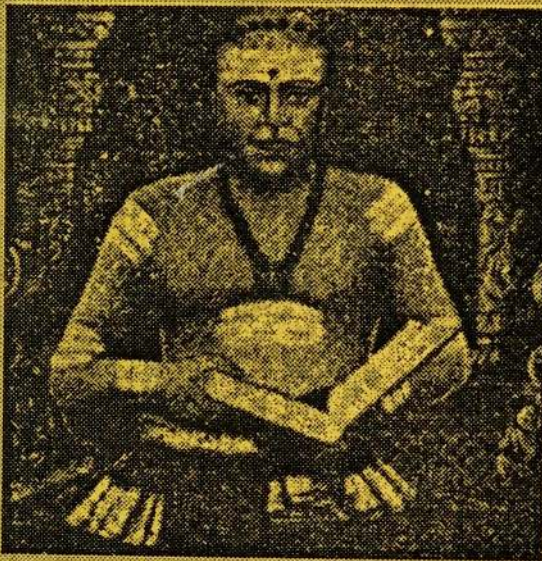

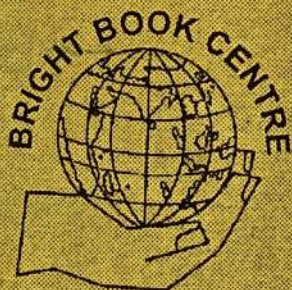
இலங்கைக்கு பெருமை சேர்த்த இலங்கை அறிஞர்கள்

ஆக்கம் பேராசிரியர் :
பொன். சக்திவேல்

01. சீ. வை. தாமோதரம் பிள்ளை
02. சின்னத்தம்பிய் புலவரும். பாறளை விநாயகர் பள்ளமும்.
03. சேர் பொன் இராமநாதன்
04. குமரகவாமிப்புவர்
05. தங்கத்தாத்தா நாவலியூர் கோமுகந்தரம்புலவர்
06. புலவர்மணி பொய்யாதம்பிய் பிள்ளை
07. முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகள்
08. யாழ்ப்பாணத்து பதுறுக்கீன் புலவர்
09. கவாமி குணப்பிரகாசர்
10. ஆறுமுகநாவவர்
11. இலங்கைத் தமிழ் நூல்களும் நாட்டார் பாடல்களும்

விலை 50

முன்னுரை

இலங்கைக்கு புகழ் சேர்த்த அறிஞர்கள் பற்றி அறிய வேண்டுமாயின் அத்தகைய நூல்களோ, படங்களோ தேடுதற்கு அரியதாக உள்ளது. இஃது பெரும் துர்பாக்கியம் ஆகும். இன்றைய எழுத்தாளர்கள் எவரும் இது பற்றி சிந்திப்பதாகவோ, எழுதுவதாகவோ, இல்லை. எனவே இன்றைய பாடசாலை சிறார்கள் எமது சுதந்திர வரலாற்றையும் தமிழ் மொழியை கட்டிக்காத்தவர்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இலங்கைக்கு பெருமை சேர்த்த இலங்கை அறிஞர்கள் பத்துப்பேரின் செயற்பாடுகளை கட்டுரையாக தொகுத்து வழங்குகின்றோம்.

இதேரீதியில் ஈழத்தை ஆட்சி புரிந்த மன்னர்கள் வரலாறு, இலங்கை சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டோர், இலங்கை இலக்கியம் வளர்ந்த கல்விமான்கள் எனும் நூல்களையும் தொடர்ந்து வெளியிடவுள்ளோம். இக்காரியத்திற்கு மாணவர்கள், ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பை நாடி நிற்கின்றோம்.

நன்றி!

போராசிரியர் பொன். சக்திவேல்

250000 மலர் 1914

மொது என நூலகம்
மாழப்பாணம்

894. 811092

01. சீ. வை. தாமோதரம் பிள்ளை

1832 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 12ஆம் திகதி சீ. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பிறந்தார்.

தாமோதரம்பிள்ளை பிரசித்திபெற்ற சுன்னாகம் முத்துக் குமார கவிராயரிடந் தமிழும் வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் ஆங்கிலமும் படித்தவர். 1852 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் தாமோதரம்பிள்ளை தமது இருபதாம் வயதில் வட்டுக் கோட்டைக் கல்லூரிற் படிக்கத்தக்கவையாயிருந்த கணிதம் வீஞ்ஞானம் முதலிய எல்லாப் பாடங்களிலும் முதல்வராய்த் தேறி வெளியேறினார். அப்பொழுது சென்னைச் சர்வகலாசாலை தோன்றவில்லை. சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணமே விசேஷ படிப்புக்கு உரியதாயிருந்தது. தாமோதரம்பிள்ளை மேற்படிப்புப் படிப்பதற்கு உரிய கல்லூரி இன்மையால். கோப்பாயிலுள்ள ஒரு போதனா வீத்தியாசாலையில் ஓர் ஆசிரியராய் அமர்ந்தார். அக்காலத்தில் நீதிநெறி வீளக்க உரைப் பதிப்பு அவரால் வெளியிடப்பட்டது. பார்சிவல் பாதிரியார் தாமோதரம் பிள்ளையின் திறமைகள் பற்றி, பிள்ளை வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியிற் படிக்கும் போதே நன்கு தெரிந்திருந்தமையால் ஏற்ற செவ்வியறிந்து தாமோதரம் பிள்ளையைச் சென்னைக் கழைத்துத் தினவர்த்த மானிக்குப் பத்திராசிரியர் ஆக்கினார். பத்திராசிரியராகயிருக்கும்போதே சென்னை இராசதானிக் கல்லூரியில், தமிழ்ப் பண்டிதராகவும் நியமனம் பெற்றார். ஆங்கிலேயப் பிரபுக்களான பேர்ணர், சேர் உவால்டர், எலியெய், லஷ்சிங்டன் முதலியவர்களுக்கு ஓய்வு நேரங்களில், தமிழ் கற்பித்தும் வந்தார். இக்காரணங் களிளாலே சென்னை மாநகரத்திலே தாமோதரம் பிள்ளையின் பெயர் மிகப் பிரசித்தியடைந்தது.

தாமோதரம்பிள்ளை பத்திராசிரியராயும், தமிழாசிரிய ராயும் வீளங்குகின்ற காலத்திலே 1857 ஆம் ஆண்டு சென்னைச்

சர்வகலாசாலை ஆரம்பமாகியது. அது ஆரம்பமான அந்த வருஷத்திலேதானே பிரவேச பரீட்சையிலும். அடுத்தநான் காவது மாதத்தில் பீ. ஏ. பரீட்சையிலும் தாமோதரம்பிள்ளை முதற் பிள்ளையாய்ச் சித்தியெய்தினார். பிள்ளையுடன் சித்தியெய்திய மற்றொருவர் சுதுமலை விசுவநாதபிள்ளை என்பவர். இவர் வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியிலே தாமோதரம் பிள்ளைக்கு ஆசிரியராயிருந்தவர். பிள்ளை அவர்கள், பீ. ஏ பரீட்சையிற் சித்தியெய்தியபின் உத்தியோகம் வளர்ந்து உயரத் தொடங்கியது. சென்னை இராசாங்க வரவுசெலவுக் கணக்குச்சாலையில் உயரிய உத்தியோகத்தராயிருந்து. பின் அச்சாலையில் விசாரணைக் கர்த்தரும் ஆயினார். இவ்வாறு ஒரு புறம் உத்தியோகம் வளர்ந்துகொண்டிருந்தபோதும், தாமோதரம்பிள்ளை காரியத்திலே கண்ணாயே இருந்தார். பழந் தமிழ்ச் செல்வத்தை எவ்வாறு பாதுகாப்பதென்கின்ற எண்ணம் அவர் இருதயத்திற் குடியிருந்து வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தது.

1868 ஆம் ஆண்டு (வீபவஹு புரட்டாதி) தொல்காப் பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரைப் பதிப்பு, தாமோதரம்பிள்ளையால் அச்சிடப்பட்டு முதன்முதல் வெளிவந்தது. அதனைப் பரிசோதனைசெய்து உதவியவர்கள் நாவலர் அவர்கள். 1883 ஆம் ஆண்டிலும் பிள்ளையின் பெரு முயற்சியால் வெளிவந்தன. தணிகைப் புராணம் சைவசித்தாந்த பானுவாகிய சீவஞான முனிவரின் முதற்சீடரான கச்சியப்ப முனிவராற் பாடப்பட்டது கவிநயங்கள் அனைத்தும் அமைந்தது. அதனையும் 1883 இல் தாமோதரம்பிள்ளை அச்சிட்டார். இந்த முயற்சிகளுக்கும் உத்தியோக முயற்சிகளுக்கும் ஊடே சட்டப்பரீக்ஷையாகிய பி. எல். பரீக்ஷையிலும் தாமோதரம்பிள்ளை 1871 ஆம் ஆண்டிற் சித்தியெய்தினார். அதன் பிறகு 1882 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்க உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறி உபகார வேதனம் பெற்றுக் கொண்டு, 1885 இல் பொருளதிகாரம் பதித்தபிறகு சென்னை மாநகர வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கி, திருக்குடந்தை (கும்ப

கோணம்) நகரத்துக் கறுப்பூரீன்கண் ஆறுதலான சுதந்திர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். அப்பொழுது இலக்கண உலகில் தொல்காப்பியம் போல, இலக்கிய உலகில் தலைசிறந்த தொன கற்றறிந்தார் ஏத்துங் கலித்தொகைப் பரிசோதனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது நியாயதூரந்தராகக் கடமையும் ஆற்றினார். 1887 ஆம் ஆண்டில் கலித்தொகை உரைப் பதிப்பு வெளிவந்தது. 1901 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1 ஆந் திகதி இவ்வுலக வாழ்வைத் தாமோதரம் பிள்ளை நீத்தார்.

02. சின்னத்தம்பிப் புலவரும், பாறளை விநாயகர் பள்ளும்.

ஈழமண்டலத்திலே நல்ல பேரறிஞராய்க் கவித்துவ சாமர்த்தியத்தில் தலைசிறந்தவர் சின்னத்தம்பிப் புலவர். இவர் காலத்தினாலும் முற்பட்டவர்.

சின்னத்தம்பிப்புலவரின் தந்தையார் ஒரு வித்துவான் பெயர் வில்லவராய முதலியார் பரராசசேகரனின் வமிசத்தில் உள்ளவர் ஒல்லாந்தர் காலத்திலிருந்தவர் ஒல்லாந்த அரசாங்கத்தில் உத்தியோகமும் வகித்தவர். இக்காரணங்களினாலே வில்லவராய முதலியாரின் பெருஞ் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்துவந்தார். முதலியாரின் செல்வாக்குக்குத் தக்கவாறு புதல்வராகிய சின்னத்தம்பியார். இளமையில் நடந்துகொள்ள வில்லை. படிப்பிலே கருத்துச் செலுத்தாமல், முழுக் கருத்தையும் விளையாட்டிலே செலவு செய்தார். இது முதலியாருக்குப் பெரியமனவருத்தம், உத்தியோக முயற்சியினால் புதல்வர்மேற் கருத்துவைக்க முடியவில்லை. புதல்வனார் முதலியார் கண்ணிற்படாமல் விளையாட்டிற் காலங்கழித்து வந்தார். தாயாரின் இணக்கமும் இவருக்கு உண்டு. வயது ஏழு ஆயிற்று.

ஒருநாள் வடதேசத்து வித்துவானொருவர். வில்லவராய் முதலியார் வீட்டை விசாரித்துக் கொண்டு வந்தார். தெரு விலே சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டு நின்றார்கள். இலக்கணத் தமிழிலே முதலியார் வீடு யாதோ? என்று வட தேசத்து வித்துவான் சிறுவர்களை வினாவினார். ஒரு சிறுவன் தலைநிமிர்ந்து விளையாட்டாக,

**“பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிலலாம்-மின்பிரபை
வீசுகழ் நல்லூரான் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”.**

என்ற ஒரு பாட்டால் விடை சொன்னான். ‘வில்லவராய முதலியாருடைய வீட்டு வாசலிலே ஒரு கொன்றை மரம், அவ்வாசலைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டு, நல்ல நிழலைச் செய்து நிற்கின்றது’ என்பது பாட்டின் கருத்து.

வந்த வித்துவான் திகைத்துப்போனார். பாடலைப் பாடஞ்செய்து கொண்டே, முதலியாரிடம் போய் இந்த வியப்பைச் சொன்னார். முதலியாரின் மனைவியார் அப்பாடல் பாடியதும் மகனாய்த்தானிருத்தல் வேண்டுமென்று கூறி, ‘ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உவந்தார்.’ முதலியாரோ, “போ! போ! உன் மகனாவது வெண்பாப் பாடுகிறதாவது! யாரோ பாடி வைத்த பழம் பாடலை வேறு யாரோ சிறுவன் படித்துக்காட்டியிருப்பான்” என்று மழுப்பிவிட்டார். மகனுடைய படிப்பிற்கருத்து வைப்பதில்லை என்று மனைவியார் மீது முதலியாருக்குச் சிறு கோபமும் உண்டு. என்றாலும், “குலவித்தை கல்லாமலும் வரலாமே” என்ற ஒரு கருத்தும் உள்ளுக்குள்ளே முதலியாருக்கு இருந்தது வெளிக்காட்டவில்லை. சில வருடங்கள் கழிந்தன.

ஒருநாள் முதலியார் கல்வளை என்ற தலத்தில் எழுத்தருளிய வீநாயகப் பெருமான் மீது ஒரு யமக அந்தாதி பாடவெண்ணி, முதலில் காப்புச் செய்யுள் பாடத் தொடங்கினார். காப்புச்

செய்யுளில் முதல் இரண்டு அடி எழுதிவிட்டார். அப்பால் ஓடவில்லை. பாட்டைப் பூர்த்திசெய்யாமலே ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் இறப்பிற் சொருகி விட்டு, முதலியார் வெளியிலே உலாவப் போய்விட்டார்.

சமயம் பார்த்துப் போசனஞ் செய்ய வருகின்ற சின்னத்தம்பியார், தாயாரிடம் வந்து போசனஞ் செய்துவிட்டுச் சற்றை புகையிலை வாய்க்குள் இட்டுக்கொள்ளும் பொருட்டு தந்தையார் புகையிலை சொருகுகிற இறப்பைப் பரிசோதனை செய்துகொண்டுவந்தார். ஏட்டை எடுத்துப் பாடித்தார். பாட்டொன்று பூர்த்தியாகாமல் இரண்டு அடி மாத்திரம் எழுதப் பட்டிருந்தது. உடனே மற்றை இரண்டு அடியையும் பாடிப்பூர்த்திசெய்து, பழையபடி சொருகிவிட்டுச் சின்னத்தம்பியார் போய்விட்டார். சம்பவம் யாருக்குந் தெரியாது. உலாவப் போன முதலியார் மற்றைய இரண்டு அடிகளையும் ஆயத்தம் செய்துகொண்டு, சற்று வேகமாக வந்தார். ஏட்டை எடுத்தார். பாட்டுப்பூர்த்தியாயிருந்தது தாம் நினைத்துக்கொண்டு வந்த அடிகளிலும், பூர்த்தியாயிருந்த அடிகள் மிக நன்றாயிருந்தன. அது தமது அருமை மகனுடைய வேலையாய்த்தானிருக்கும் என்று முதலியாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. ஆயினும் அதனை நிச்சயம் செய்யும் பொருட்டு “சின்னத்தம்பி இந்தப் பக்கம் வந்தானா? என்று தாழ்ந்த அன்புக்குரலில் மனைவியாரைக் கேட்டார்.

மனைவியார் புகையிலை எடுத்ததற்குத்தண்டிப்பார் போலும் எண்ணெண்ணி, “கண்டதார் கேட்டதார்” என்று மறுத்து விட்டார். முதலியாருக்கு என்ன செய்வதென்று தெரிய வில்லை. நடந்ததைச் சொல்லி, ஏட்டையுங்காட்டி, “அவன் இந்தப்பக்கம் வந்திருந்தல் வேண்டும், ஒளியாமற் சொல்” என்று வேண்டினார். காரியத்தை அறிந்ததும். “ஓம்! ஓம்!” என்று மனைவியார் கூத்தாடினார். முதலியார் கண்ணீர்விட்டு அழுதுவிட்டார். அது ஆனந்த அழகை. இருவரும் தெருவுக்குப் புறப்பட்டார்கள், சின்னத்தம்பியார் வழக்கம்போல் ஓடி மறையவில்லை. சின்னத்தம்பியார் ‘புலவர் சிகாமணியே, வாடா

கண்ணே! என்று இருவருங் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டார்கள். முதலியார் ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் சின்னத்தம் பிப்புலவர்கையில் ஒப்பித்து, “நீயே நூலைப் பூர்த்திசெய்” யென்று வேண்டிக்கொண்டார். சின்னத்தம்பிப்புலவர் தந்தையார் வேண்டுதலைச் சீரமேற்கொண்டு, இன்னும் ஒரு காப்புச் செய்யுள் பாடி, இரு காப்புக்களுடன் கல்வளை யமக அந்தாதி என்னும் அந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்தார். அதன் பிறகு அவர்பாடியபிரபந்தம் மறைசையந்தாதி. ஈழமண்டலப் பாடல்களுள்ளே வடதேச வித்துவான்களெல்லாம் மன மொத்து மதிக்கும் பிரபந்தம் அது. அதனைப் பதினைந்து வயதிற்பாடினார் என்று சொல்லுகிறார்கள். கரவை வேலன் கோவை என்ற பிரபந்தமும் இவர் பாடியதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

பின்வருஞ் செய்யுள்கள், முறையே மறைசை அந்தாதியிலுங் கோவையிலும் மிக மிக இனிப்பானவை

ஒண்டுதை யுன்புற வீர்மறந்
தாரிரம தூரர்முன்னாண்
மண்டுதை யாக்கிய சொறீந்
திடமகிழ்ந் தார்வயலில்
நண்டுதை யால்வெயில் காய்மறைக்
காட்டுறை நாகமணி
வண்டுதை யோதிக்குச் செம்பாதி
யாதி மணிவரைக்கே.

புவென்ற மாவிலங் கேசனை
நாளைக்குப் போர்புரிய
வாவென்ற வீரன் கரவையில்
வேல மகிபதிமேற்
பாவென்ற வாணிப் பவளச்செவ்
வாய்மடப் பாவையிவள்
ஏவென்ற காதள வோடிய
பார்வை யிமைக்கின்றதே.

ஈழநாட்டிலேதான் மழை மிகமிகப் பெய்தது. இங்கே சின்னத்தம்பிப்புலவர் இருந்தார். முக்கூடற்பள்ளு மின்னிய மின்னலுக்குச் சின்னத்தம்பிப்புலவருடைய பறாளை விநாயகர் பள்ளிலே 'சோ' வென மாரி பொழிந்தது. அந்து மாரிமழையிலே நனைந்து கொஞ்சங் கொடுகுவோம் வாருங்கள். இதோ சுழிபுரப் பக்கத்திலிருந்து மழை வருகின்றது வந்துவிட்டது.

கருமயி லாடக் குயிலினம் வாடகியாகு என நூலகம்
 கவியினம் ஓடக் கரடிபுல்வாய் அழிப்பதனை
 பொருபுலி யாளித் திரள்மரை சாரற்
 புறமுழை பதறிக் கொடுகிடவே
 அருகுழை தவளக் குலவரை தகரத்
 தடதிகி ரியின்முத் துதிர்தரவே
 சொரிமல ரகிலப் பலமர முறியச்
 சோவென மாரி பொழிந்ததுவே

மயில்கள் ஆடுகின்றன குயில்கள் வாடுகின்றன. குரங்குகள் ஓடுகின்றன. கரடி முதலிய விலங்குகள் கொடுகு கின்றன. குலமலைகள் தகருகின்றன. மூங்கில்கள் முத்து உதிருகின்றன. மரங்கள் முரிந்து நொறுங்குகின்றன. 'சோ' வென்று மாரி பொழிகின்றது.

**'சுழித்துத் திரட்டி வெருட்டி யுருட்டித்
 துள்வி வெள்ளம் பரந்ததே.**

எங்கும் வெள்ளக்காடு, வேளாண்மை செழித்தது. இனி என்ன குறை என்று சொல்லிகொண்டு, 'குடும்பன்' என்ற பள்ளன் கமக்காரணாகிய ஆண்டையிடம் வருகின்றான். ஆண்டைக்குச் சந்தோஷஞ் சொல்லி உபகாரம் பெற்றுக் கொண்டு போகிறான். அவன் போக, வருகிறாள் மூத்த பள்ளி, குடும்பனுக்கு இரு குடும்பம். ஒருத்தி ஈழமண்டலத்தாள். மற்றவள் சோழமண்டலத்தாள். இவள் இளைய பள்ளி ஈழமண்டலத்தாள் மூத்த பள்ளி.

சீந்தைமதிக் கெட்டான் செழித்தபண்ணை யாண்ட வனுக்
கீந்தவகை பள்ளன் இயம்புமொழி யைக்கேட்டு
வந்தகுல மூத்தாள் வறிதுநகை யந்தோற்ற
முந்துகுடும் பன்சரிதை மூதலிக்கத் தொடங்கினளே.

ஆண்டைக்குப் பள்ளன் சொன்னவைகளையெல்லாங் கேட்டு
மூத்தபள்ளி சிரித்துக்கொண்டு வருகின்றாள். அது கோபச் சிரிப்பு,
பெரிய முறைப்பாட்டோடு வந்திருக்கின்றாள். இளைய பள்ளி
கால்வைத்தபிறகு, குடும்பனின் நடைமுறை களையெல்லாங்
சொல்லி மூதலிக்கத் தொடங்குகிறாள்.

பண்பு நீதி யறியாத தூக்குணிப்

பள்ளன் செய்கரு மங்களைக் கேளும்
உண்ப தூங்குடிப் புங்களிப் புங்கண்
ஊறக்க முயிளை யாள்குடி லோடே
எண்பொ ருந்துமென் புத்தியுங் கேளான்
யானும் பின்னை யுரைப்பதும் விட்டேன்
பெண்பீ றந்தது நான்மட்டு மோவிந்தப்
பேச்சை யார்க்கினி விள்ளுவே னாண்டே.

‘ஆண்டே, மனிதப் பண்பும் நீதியும்’ இல்லாத படு
தூக்குணியான சோம்பேறிப் பள்ளனின் நடை முறைகளை ஒரு காற்
கேளும். அந்தத் தூக்குணி உண்பன தின்பனவும் ஆடல், பாடல்,
உறக்கங்களும் அவள் குடிலிலேயே தான் வைத்துக் கொண்டான்.
என் வயசென்ன! அநுபவம் என்ன! இப்படியிருந்தும் அவன் என்
புத்திமதிகளைக் கேட்கின்றானா! எத்தனை நாளுக்கு என்று
இடித்திடித்துச்சொல்லுவது நான் அவனோடு பேசுவதேயில்லை.
பீர்பு! நான் மாத்திரந்தானா பெண்ணாய்ப் பிறந்து இப்படித்
துன்பப்பட வேண்டியவள்! ஆண்டைக்குச் சொல்லாமல் என்
குறைமுறைகளை வேறு யாருக்குத்தான் சொல்ல வைத்திருக்
கிறேன்! இவ்வாறு மூத்த பள்ளி தன் குறைகளைச் சொல்லியும்
ஆண்டையின் செவியில் அவைகள் ஏறவில்லை. காரியம்

வாய்க்கவில்லை. அவள் வந்தவழியே போகின்றாள். போய் அடுத்தநாள் வருகின்றாள். முதனாட் செய்த முறைப்பாட்டிற் சிறிய மாற்றஞ் செய்துகொண்டு வருகின்றாள். வருகின்றவள் முறையீடு செய்து கொண்டே வருகின்றாள்.

கட்டு நீர்வயற் செய்கையுந் தீண்டான்

கலகப் பள்ளி மயல்வலைப் பூண்டான்

பட்டி யின்மாட்டை எட்டியும் பாரான்

பழைய தாரமென் றென்னையுஞ் சேரான்

சட்டைக் காரியை விட்டுப் பிரியான்

சற்றேபி ரிந்தாலும் இங்குத் தரியான்

பெட்டிச் சோற்றுங்குங் கள்ளுக்கும் நெல்லெல்லாம்

பெட்டி யாலள்ளிக் கொட்டினா னாண்டே.

ஆண்டே அவன் வயற்பக்கம் போகிறதில்லை என்று தொடங்கினாள்.

வந்துவிட்டது கோபம் ஆண்டைக்கு. நல்ல சமயம்!

ஆண்டே அந்த எடுபிடிக்காரியின் மாயவலையில் அவன் சிக்கிகொண்டான். கட்டினமாடு கட்டினதுதான் அவிழ்த்தது அவிழ்த்ததுதான். மாட்டுப்பட்டியை எட்டி ஒருதரம் பார்த்தாற் போதாதா, அப்படியானாற் பழைய தாரத்தின் பாடு எப்படியிருக்கும்? தயைசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள் ஆண்டே. ஒட்டி வளர்ந்ததொரு மாமரம் ஒட்டுப் பிரியினும் பிரியும். அந்தச் சட்டைக்காரியை அந்தத் தூக்குணி ஒரு கணந்தானும் விட்டுப் பிரிவது நடவாத காரியம். உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறேன் சுவாமி, தங்கள் நெல்லு, எடுப்புச் சோற்றுக்குங் கள்ளுக்கும் அவள் வாங்கும் அலங்காரங்களுக்குந்தான் காணும்!

மூத்த பள்ளி மூட்டினாள் தன்னுடைய கொள்ளிகளையும் இவையிடையே தள்ளினாள். ஆண்டைக்குக் கோபம் மூண்டது. பள்ளனுக்கு விலங்கு பூட்டிக் கசையடி கொடுத்தார் ஆண்டே.

பள்ளனிரு காலனுக்கு விலங்கு புணப்
 பண்ணுவித்தாள் என்றிளைய பள்ளி காணா
 எள்ளளவு மிரக்கமென்ப திலையோ ஆண்டைக்
 கென்னபழி யென்றிரங்கிக் குழைந்து போனாள்

இளைய பள்ளி, இது அநியாயம் அநியாயம் என்று மூத்த
 புள்ளியைத் திட்டிக்கொண்டு, ஆண்டையையும் மனத்துள்
 வைதுகொண்டு, அழுது அழுது மனங் குழைந்து கொண்டே தன்
 குடிலுக்குப் போகின்றான். இளைய பள்ளி அழுது கொண்டு போக.

கள்ளவழி யாலீழப் பள்ளி போந்து
 கள்ளும்நல்ல கொழுத்தமறிக் கறியுங் கூட்டித்
 துள்ளியுள்ள அகந்தையினாற் காலிற் புண்ட
 தொழுவிலங்குப் பள்ளனுக்குச் சோறிட் டாளே.

மூத்த பள்ளி ஒன்றுமறியாதவள்போல ஒரு கள்ள வழியாலே
 கட்டுப்பட்ட பள்ளனிடம்போய் அவனுக்கு நல்லகள்ளங் கொழுத்த
 மறிக் கறியுஞ் சோறுங் கொடுத்துத் தன்னருமை காட்டி உறவு
 கொண்டாடுகின்றாள். கள்ளமே தெரியாத அந்தப் பள்ளனுக்கு
 உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சி வரையும் உருக்கும் பிறந்துவிட்டது.
 அவன் விம்மல் பொருமலோடே மூத்த பள்ளிக்குச்
 சொல்லுகின்றான்.

பட்ட நெஞ்சில் அடாதன செய்தார்
 படாத தெல்லாம் படுவர்கள் என்கை
 கெட்டி யாயறிந் தேனினி நீயிட்ட
 கீற்றை யுங்கட வேனொருக் காலும்
 தொட்ட கோபந் தவீர்கணக் காம்படி
 சொல்லு வேனுங்க ளாண்டைக்குச் சொல்லித்
 தட்டு காற்றளை நீக்கவித் தேயென்னைத்
 தாங்கிக் கொள்ளீழ மண்டலப் பள்ளி.

அடாதன செய்தார் படாதன படுவார். அடியாத மாடு படியாது. எனக்கு நல்ல பாடம் வந்துவிட்டது. நீ ஒரு கோடு கீறிவிடு. நான் அதை ஒருபோதுங் கடக்கமாட்டேன். தொட்ட கோபந்தவீர் உன் ஆண்டையின் நெல்லுக் கணக்குகளையெல்லாந் தப்பாமல் ஒப்பிக்கிறேன், ஈழமண்டலப் பள்ளி! அடியே, ஆண்டையைக் கொஞ்சம் இளகப் பண்ணி, என்னை இந்த விலங்கிலிருந்து விடுவித்திடலே!

அடியாத மாடு படியாத

குடும்பன் விம்முகிறான். ஆகட்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவள் ஆண்டையிடம் போகிறாள். மற்றொரு நெகிழ்ந்த இராகத்தில் முறைப்பாடு நடக்கின்றது. ஆண்டை அதிசயக் குறியுடன் நோக்குகின்றார்.

கண்ணி லேகரந் திண்டிவிட் டாலந்தக்
கைவீ ரல்தறிப் பார்களு முண்டோ.

கண்ணிலே தவறிக் கீறிவிட்டதென்று கைவீரலைத் தறிக்கிறதா! ஆர் என்று பார்க்கிறது, ஆண்டே! அவன் ஆர் நான் ஆர்!

அண்ணல் வாரீ உலகத்தில் லேயடி
யாத மாடு படியாத தென்கை
திண்ணம் திண்ணம் சிறியோர் செய்யுப்பிறை
சிரீ யோர்பொறுக் கக்கடன் ஆண்டே.

ஒறுத்த தாற்பய னென்பொறுத் தாருக்கு
உலக முள்ளள வும்புக மென்றே
மறுத்த வீர்ந்தீடு வள்ளுவ னார்செய்த
மான வெள்ளைக் குறளறி யீரோ.

ஆண்டே,

“ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்”

‘சுவாமி கோபித்தது போதும், இந்த எளிய பள்ளன் இனி ஒருபோதும் பிழைசெய்யான். நான் பிணை நிற்கின்றேன். ஆண்டேயின் கணக்குகளை அவன் ஒப்பிபான்.’

‘செறுத்த காவலில் வைத்திடும் பள்ளைச்
சேர்ந்த காற்றை மாற்றுவி ராண்டே.’

ஆண்டை இளகுகின்றார் குடும்பன் வீடுதலை அடைகின்றான். இளைய பள்ளியும் வந்து சேருகின்றாள். மூவரும் ஒன்று கூடுகின்றார்கள் பழைய கோபதாபங்களை மறக்கின்றார்கள். சுழிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற விநாயகப் பெருமானை ஒருங்குசேர்ந்து பிரார்த்திக்கின்றார்கள்.

சுத்தர்பணிந் தேத்துஞ் சுழிபுரத்து வீற்றிருக்கும்
அத்த பரஞ்சோதி அண்ணலே - கைத்தலத்துச்
சூலந் திரீத்துமுனந் தோன்றால காலமெனக்
காலன் வரும்போது கா.

03. சேர் பொன் இராமநாதன்

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் பொன்னம்பலவாணர் முதலியாருக்கு மகனாக 1851 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பதினாறாம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த மானிப்பாயில் பிறந்தார். இவர் இலங்கையில் தலைசிறந்த அரசியல் ஞானியாய் விளங்கினார். அரசியல் வாழ்வில் இவரைப் போல் தொண்டாற்றியவர் வேறுயாருமில்லை.

விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்ற பழமொழி போல் இராமநாதன் அவர்கள் இளமைப் பருவத்திலேயே தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் கற்றார். பின் உயர்தரக் கல்வியை கற்பதற்காக சென்னையை அடைந்தார். அதன்பின் இங்கிலாந்து சென்று நியாயவாதிக்குரிய சட்ட

நூலியலில் பயின்று தனது இருபதாவது வயதில் பிரபல சட்டத்தரணியானார். பின் இலங்கைக்கு வந்து சட்டத்தரணியாக தொழில் புரிந்து பணமும் புகழும் ஈட்டினார்.

இராமநாதன் அவர்கள் அரசாங்க சடையில் 1879 ஆம் ஆண்டு முதல் 1892 ஆம் ஆண்டு வரை தமிழர் பிரதிநிதியாக இருந்து தொண்டாற்றினார். அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாண புகையிரதப் பாதை திறக்கப் பட்டது. தபால் கந்தோர் சேமிப்பு பழக்கமும், சட்டக் கல்லூரியும் இவரது முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டன.

இப்பெரியார் தமிழர்களுக்கு மாத்திரமன்றி, மற்றைய சமூகத்தவருக்கும் அதாவது சிங்களவர், முஸ்லிம்களுக்கும் தொண்டாற்றி அவர்களது நன்மதிப்பையும் பெற்றார். 1915 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வகுப்புக் கலகத்தில் மக்கள் அடைந்த இன்னல்களை நீக்கும் பொருட்டு இங்கிலாந்து சென்று இலங்கை அரசியல் மேலதிகாரிகளுக்கு எதிராக வாதாடி அவற்றை நீக்கினார்.

இவர் 1930 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் இரண்டாம் திகதி இறையடி எய்தினார். இவரது பூதவுடல் மருதனாமடத்தில் சமாதிவைக்கப்பட்டுள்ளது. கொழும்பில் பழைய பாராளுமன்ற கட்டிடத்திலும் இவரது சிலை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

04. குமாரசுவாமிப்புலவர்

குமாரசுவாமிப் புலவர் 1850 - ஆம் ஆண்டு சுன்னாகத்திலே பிறந்தார். அவர் வடமொழியையும் தமிழையும் நன்கு கற்றவர். பல பாடசாலைகளில் உதவி ஆசிரியராகவும் தலைமையாசிரியராகவும் கடமையாற்றினார் தமிழில் பல நூல்களைப் பதிப்பித்தும், அவற்றிற்குப் புத்துரை எழுதியும், வடமொழி நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தும் தந்துள்ளனர். தமிழ் மொழிக்கு இவர் ஆற்றிய சிறந்த தொண்டு யாதெனில் கல்லூரி மாணவரும் பிறரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளத் தக்கதாகத் தமிழிலக்கண இலக்கியங்களுக்கு

எழுதிய புத்துரையே யாகும். யாப்பருங்கலக் காரிகை, தண்டியலங்காரம், அகப்பொருள் வீளக்கம் என்பனவே இவர் சீறந்த உரை எழுதிய இலக்கண நூல்கள். இவர் எழுதிய சுவையுள்ள தமிழ் உரைநடை நூல் சிசுபால சரீதம் என்பது. வடமொழிக் கதையைத் தழுவினே தமிழில் இந்நூலையும் இலக்கிய அகராதி ஒன்றையும் இவர் எழுதினார். தமிழ் மொழியின் ஆக்கங்கருதிச் செய்யுள். உரைநடை, மொழிபெயர்ப்பு. அகராதி. நூல் பதிப்பித்தல் முதலிய பல துறைகளில் உழைத்த ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் குமாரசுவாமிப் புலவர் முதன் மையானவர் ஆவர்.

05. தங்கத்தாத்தா நாவலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர்.

ஈழத்துப் பூதன் தேவனார் காலம் முதலாக இன்றுவரை ஈழத்திலே தோன்றிய புலவர்களுள் சிலரே ஈழத்துச் செய்யுளின் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். அத்தகையதோர் வரிசையில் வைத்தெண்ணத் தகுந்தவராகவும், 2 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்புலவர்களுள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒருவராகவும் சோமசுந்தரப் புலவர் விளங்குகின்றார். அத்துடன் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த ஈழத்துச் செய்யுள் இலக்கிய வரலாற்றில் பழமைக்கும், புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்த புலவர்கள் வரிசையிலும் சோமசுந்தரப் புலவருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. சோமசுந்தரப் புலவரின் இலக்கியப் பணியினை அவர் காலப் பின்னணியில் வைத்து மதிப்பிடுமிடத்துத்தான் அவரின் இலக்கியப் பணியின் சிறப்பினையும் ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கிய வரலாற்றில் அவர் பெறும் முக்கியத்துவத்தினையும் நாம் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் ஈழத்தில் எழுந்த செய்யுளிக்கீயங்களுள் பெரும்பாலானவை சமய சம்பந்தமானவையாகவே அமைந்துள்ளன. சீல காலப்பகுதிகளில் முக்கியமாக 17 ஆம், 18 ஆம், 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமயமே இலக்கியத்தின் தனிப்பொருளாக அமைந்துள்ளது எனக் கூறத்தக்க வகையில் சமய உள்ளடக்கம் பெற்ற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தலங்களையும், தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்களையும் போற்றுவனவாகவும், வீரதங்களைப் போற்றுவனவாகவும் அவை அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். பெரும்பாலும் பிரபந்த இலக்கியங்களாகத் தோற்றம் பெற்று அவற்றில் மரபு வழிவந்த யாப்புக்களை அதாவது வீருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை, வெண்பா, கலிவெண்பா, கொச்சகம் என்பனவே பெற்றிருந்தன. இந்நிலையிலிருந்து அதாவது சமயத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு மரபுவழி வந்த யாப்புகளினால் பிரபந்தங்களைப் பாடும் நிலையிலிருந்த, ஈழத்து செய்யுளிலக்கிய மரபானது 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மாற்றமடைந்தது. சமயத்தை முக்கிய பொருளாகக் கொண்டிருந்த ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கியம் தேசியம், சமூகம் என்பவற்றை முக்கிய பொருளாகக் கொண்டு, புதிய யாப்புக்களை வரவேற்று வளர்ச்சியடைந்தமையினை 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து எழுந்த கவிதைகளில் காணலாம். இப்புதிய கவிதைப் போக்கிற்குக் கால்கோளிடப்பட்ட 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் பழைய செய்யுள் மரபும் ஓரளவு அருகத் தொடங்கியதெனினும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் சீலர் பழைய செய்யுள் மரபைப் பெரிதும் போற்றினர். அவர்களுள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர், வறுத்தலைவிளான் மயில்வாகனப்புலவர். முத்தமிழ் புலவர் நல்லதம்பிப் புலவர், வண்ணை நெ. வை செல்லையா, சோமசுந்தரப்பலவர் ஆகியோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், சமகாலப் புலவர்களான. இவர்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, சோமசுந்தரப் புலவரே 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சமயத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட மரபுவழிப்பட்ட பிரபந்த இலக்கியங்களை அதிகம் பாடினார் எனலாம்.

“அஞ்சுகமுகத்தவர் கொஞ்சி முகந்திடு மாறுமுகப்பதுமம்.....” என முருகனைப் போற்றிப் பதினெட்டாவது வயதில் பாடத் தொடங்கிய சோமசுந்தரப் புலவர் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை சமய உள்ளடக்கும் கொண்டவையாகும். தலங்களையும் அவற்றில் எழுந்தருளிய தெய்வங்களையும் போற்றும் பிரபந்தங்களாகவும் முருகன், நாமகள். இலக்குமி முதலான தெய்வங்களின் மேலான பிரார்த்தனைப் பாடல்களாகவும் சைவ சமய உண்மைகளை விளக்கும் பாடல்களாகவும் அவை விளங்குகின்றன.

தலங்களின் அடிப்படையில் பெரும்பாலான தமது சமகாலப் புலவர்களைப் போன்று பதிகம், ஊஞ்சல் என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களையும் அதிகம் பாடிய சோமசுந்தரப் புலவர் அத்துடன் அமையாது கலம்பகம், நான்மணிமாலை, அட்டகம், அந்தாதி, திருப்பள்ளியெழுச்சி, சிலேடை, வெண்பா ஆகிய பிரபந்தங்களையும் பாடியுள்ளார்.

தலங்களின் அடிப்படையில் புலவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் யாவற்றையும் சிறந்ததெனக் கூறமுடியாதெனினும், புலவரின் பதிகங்கள் சிலவற்றினதும் அட்டகா'க் கலம்பகம், நல்லை அந்தாதி கதிரைச் சிலேடை வெண்பா ஆகிய இலங்கியங்களினதும் சிறப்பினைப் போற்றாதிருக்க முடியாது. கதிரைச் சிலேடை வெண்பாவில் ஒவ்வொரு வெண்பாவில் முதலிரண்டடி களும் கதிர்காமத்தின் சிறப்பினைச் சிலேடை நயத்துடன் கூறுகின்றன. கதிரைத்தலத்தின் பெருமையினை விளக்கமிடத்துப் புலவர் கதிர்காமத்திற்குச் சிறப்பாக உரிய செய்திகளையும், கதிர்காமத்திற் காணக்கூடிய காட்சிகளையும் சிலேடைகள் மூலம் விளக்கியுள்ளமை சிறப்பாக உள்ளது. கதிர்காமத்தில் முருகக் கடவுள் உறையும் பேடகம் யானை மேல் ஏற்றி வலம் செய்யப்படும். அதனையும் அத்தலத்திலே தினைமா விளக்குகள் ஏற்றப்படும் தன்மையையும் சேர்த்து, முருகன் உறையும் பேடகம் யானை மேல் ஏறும் கதிரை (கம்பமாயானை) என்றும் நல்ல பசுவின் நெய்யில்

ளரியும விளக்குகள் தினைமாவாகிய தகழியிலே ஏறும் கதிரை (கம்பமா தினைமா) என்றும் சிலேடையாக அமைத்துள்ளார்.

**நம்பகூறை பேடகமு நல்லாவி னெண் விளக்குங்
கம்பமா வேறுங் கதிரையே**

பிரார்த்தனைப் பாடல்களுள் நாமகள் புகழ்மாலைப் பாடல்கள் ஆழத்துச் செய்யுளிலக்கிய வரலாற்றிய சோமசுந்தரப் புலவருக்கு சிறப்பிடத்தினை அளிக்கக் காரணமாயுள்ளன. சீவனருள் பெற்ற மணிவாசகர் சீவன் தம்மையே ஆட்கொண்டமையை வியந்தும், அவன் அருளை வேண்டியும் உள்ளம் உருகிப் பாடிய பாடல்களைத் திருவாசகத்திற் காண்பது போல், நாமகள் அருள் பெற்ற சோமசுந்தரப் புலவர் நாமகள் தமக்கு அருள்புரிந்தமையை எண்ணியும் அவள் அருளுக்காக ஏங்கியும் நாமகள் சிறப்பினை எடுத்தோதிப்பாடிய பாடல்களை நாமகள் புகழ்மாலையிற் காணலாம். புலவர் நாமங்களைத் தமிழ் தெய்வமாகப் போற்றிய மையால், தமது காலத்தில் தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்ட தன்மையினையும் நாமகள் மேற் பாடிய பாடல்களில் ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவசித்தாந்தக் கட்டளைக்கும்மி, பதிபசுபாச விளக்கம் எனும் செய்யுள் நூல்களும், உரையும் செய்யுளும் கலந்தமைந்த உயிரிளங்குமரன் என்னும் நாடகமும் சைவசமய உண்மைகளை விளக்குகின்றன. இவற்றுள் சைவ சித்தாந்தக் கட்டளைக்கும்மியில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை எளிமையான கும்மிப் பாடல்களிலே தெளிவாக விளக்கியதன் மூலம் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைச் செய்யுளில் எளிமையாக விளக்கிய சிறப்பினைப் பெறுகிறார். உயிரிளங்குமரன் நாடகம் சைவசித்தாந்தக் கருத்தினைக் கதை மூலம் விளக்குகின்றது. இந்நூலிலும் புலவர் சமூகக்குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். புலவர், எழுதிய கந்தபுராணக் கதைகளும் அவைகளுணர்த்தும் உண்மை நூற் கருத்து எனும் நூலும் சைவசமய உண்மைகளையே விளக்கு கின்றன.

சமய சம்பந்தமான பாடல்களில் விருந்தும், கட்டளைக் கலித்துறை, ஆசிரியப்பா, வெண்பா ஆகிய யாப்புக்களை புலவர் அதிகம் கையாண்டுள்ளார். மரபு வழிவந்த யாப்புகளிற் பாடியபோதும் அத்தகைய யாப்புக்களை கையாண்ட சமகாலப் புலவர்களின் ஆக்கங்களோடு ஒப்பீடுமிடத்துச் சோமசுந்தரப் புலவரின் சமய சம்பந்தமான பாடல்கள் எளிமையான நடையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வெளிமையும் சமயசம்பந்தமான ஆக்கங்களிற் சிறப்பாக நாமகள் புகழ்மாலை. உயிரிளங்குமரன் நாடகம் ஆகியவற்றிற் சமூகக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியமையும் சமயப் பிரபந்தங்களைப் பாடிய சமகாலப் புலவர்களிலிருந்து சோமசுந்தரப் புலவரை வேறுபடுத்துகின்றன.

தமது சமகாலத்தில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான புலவர்களைப் போன்று சமய சம்பந்தமான பாடல்களை மட்டும் சோமசுந்தரப் புலவர் ஆக்கியளித்திருந்தால். ஈழத்தின் பழைய செய்யுள் மரபினைத் தழுவி எளிமையும் கவித்துவமும் நிரம்பிய சமயசம்பந்தமான செய்யுளிலக்கியங்களை ஆக்கியவர் என்ற அளவிலேயே அவரின் இலக்கிய பணி அமைந்திருக்கும். ஆனால், சோமசுந்தரப் புலவர் சமய சம்பந்தமான பாடல்களுடன் காலத்திற்கேற்பத் தேசிய சமுதாய உணர்வுடைய பாடல்களையும் பாடியமையால் ஈழத்தின் புதிய கவிதைக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றார்.

ஈழத்தில் ஆங்கிலேயார்? ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியும் மேனாட்டு நாகரீகத்திலும் மோகம் கொண்ட ஈழத்தவர் தமது மொழி பண்பாடு என்பனவற்றை மறந்தனர். இவற்றைக் கண்ட ஈழத்தறிஞர்கள் சிலர், சிறப்பாக சேர். பொன் இராமநாதன், சேர், பொன். அருணாசலம், சேர் ஜேம்ஸ்பீரிஸ், சேர், பாரன் ஜயதிலக்கா ஆகியோர் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் ஈழத்தவரின் மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றைப் பேணவேண்டும், சுயாட்சியைப் பெற வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் அவற்றிற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின்

ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்பட்ட இத்தேசிய விழிப்புணர்வு அக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஈழத்துப் புலவர்கள் சீலரின் பாடல்களிலும் பிரதிபலித்தது. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை, சோமசுந்தரப் புலவர் ஆகியோர் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சோமசுந்தரப் புலவர் சமய சம்பந்தமான பாடல்களை அதிகம் பாடியவீடத்தும், தமது காலச் சமூகக் குறைபாடுகளை ஊன்றி அவதானித்து, அவற்றைக் கண்டு மனம் வருந்தி, அக்குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டும் என்ற கருத்துடையவராக இருந்தமையினாலே தான் சமய சம்பந்தமான பாடல்களிற் கூட அவற்றை குறிப்பாக புலப்படுத்தினார். நாமகள் புகழ்மாலையில் தமிழ் மொழியின் ஆதரிக்கப்படாத நிலையினைத் தமிழ்மொழியினை மக்கள் புறக்கணிப்பதை உணர்த்தியமையும், உயிரிளங்குமரன் நாடகத்தில் கமத்தொழில், நெசவுத்தொழில் என்பனவற்றை மக்கள் கைவிட்டமையால் வறுமையேற்பட்டது என்று கூறி அத்தொழில்களின் சிறப்பினை விளக்கியமையும் சாதீவேற்றுமை பாராட்டக்கூடாது எனக் கூறியமையும், அந்நியரின் உணவு, உடை என்பனவற்றில் மோகங்கொண்டு அவற்றை நம் மக்கள் தமதுணவு, உடையாகக் கொண்டுள்ள மையினைக் காட்டியமையும் அதற்குச் சான்றாகின்றன.

..... குருமடம் புகுந்த வருவிலாக் காமன்
கல்விச் சாலையை பெற்றழிப் பிக்குத்
தாய்மொழி மடவார் வாய்மொழி யாக்கிச்
சமயமும் லீலா சமயமாய்ச் செய்து
நிகலில் தீக்கை நிருவான மாக்கிச்
சந்நிதானங்கள் தந்நிதா னம்விடக்
குன்றிலுங், குழியிலும்
விழுத்தி வருகின்றான்.

..... கின்னும்
புதிய வணைன்போன் பூமியிற் புகுந்து

கோலவா டவர்தங் குடுமியை யரிந்தும்
 வீசையை முக்கால் வீசங் குறைத்து
 மந்நிய ருடையுன் தம்முடை யுணாய்
 மன்னிய பலவத மாறுதல் புரிந்து வருகின்றான்.

என வரும் உயிரிளங்குமரன் நாடகத்தின் பகுதிகள் இங்கு நோக்கத்தக்கன. இவ்விதம் சமய சம்பந்தமான ஆக்கங்களிற் சமூக நோக்கினைப் புலப்படுத்திய புலவர், தேசிய சமூகக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் சீல செய்யுள் நூல்களையும், தனிச் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார். இலங்கை வளம், மரதனஞ்சல் ஓட்டம், தலா விலாசம் ஆகிய நூல்களையும் செந்தமிழ் மக்கட்கு ஒரு வேண்டுகோள். தொல்புரம், மனைத்தொழில் வீருத்தி, ஐக்கிய சங்க வேலைகள், பனைமரக் கும்மி, பஞ்சமில்லை, ஆடுகதறியது ஆகிய தனிச் செய்யுட்களையும் அவ்வகையிற் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

புலவரின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வினைச் சிறப்பாகப் புலப்படுத்தும் இலங்கை வளத்தில் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும். தொழில் முன்னேற்றத்திலும் புலவருக்கிருந்த அக்கறை வெளியாகின்றது. செந்தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் என்ற பாடல் தமிழ்மொழியின் பெருமையினையும், ஆங்கில மொழி மோகத்தினால் தமிழ்த் தாய்க்கு ஏற்பட்ட அவலத்தையும் கூறி, அந்நிலையை நீக்கித் தமிழ்மொழியைப் போற்றுமாறு மக்களை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது, இவை தவிரந்த, தாலவிலாசம், பனைமரக்கும்பி யாழ்ப்பாணம், தொல்புரம் பனைத் தொழில்வீருத்தி, ஐக்கிய சங்கவேலைகள், பஞ்சமில்லை ஆகிய பாடல்கள் பொது அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து நாட்டின் பொருளாதார வளங்கருதிய பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன. தேசிய பொருட்களைப் போற்றவேண்டும். அந்நியப் பொருட்களுக்குப் பதிலாகத் தேசிய பொருள்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

பனையில் இருந்து பெறப்படும் பொருள்களினாலே பல்வேறு கைத்தொழில்களை வீருத்திசெய்வதுடன், உணவுப்பொருள்களை

யும் செய்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி எமது பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களின் வெளிப்பாடாக அமைந்த அப்பாடல்கள் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திலும் தேசியப் பொருட்களின் பயன்பாட்டிலும் புலவர் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமையைக் காட்டுகின்றன.

**வாய்ச்சிட்ட கற்பக தாருமே னும்பனை
மதுரப் பழுத்தினை யாமறந்தே
ஈச்சம்பழுத்திற்கு வாயூறிகக் ககைப்பொருள்
இழுக்கின்ற வாறென்ன ஞானப்பெண்யே
செய்கதி ரோன்சுடு மிந்தப் பலகாரம்
செய்துவைத் துத்தன்ன மாட்டாத
லங்கே பிறர்சைத் திங்குகே விடுமவைக்
காசைப்பட்ட டோமடி ஞானப்பெண்ணே**

என்னும் பாடல்கள் உதாரணமாக நோக்கத்தக்கன. “ஆடு கதறியது” என்னும் பாடல் புலவர் காலத்தில் சமூகத்தில் நிலவிய கொடுமையினை – பலியீடும் கொடிய வழக்கத்தினை நீக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில் எழுந்த சீர்திருத்தப்பாடலாக உள்ளது. இவற்றைப் பார்க்குமிடத்து சமயசம்பந்தமான பாடல்களை ஆக்குவதில் அதிக கவனஞ் செலுத்தியிராவிடில் காலத்தில் குரலாகப் பல சமூக தேசிய உள்ளடக்கம் கொண்ட பாடல்களை புலவர் பாடியிருப்பார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. சமூக தேசிய கருத்துக்களின் வெளிப்பாடாக அமைந்து புலவரின் பாடல்களில் புதிய யாப்புக்களே பெரிதும் பயின்று வந்துள்ளன.

இந்த வகையில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாரமாக அமைந்த சோமசுந்தரப் புலவர் தாமியற்றிய குழந்தைப் பாடல்கள் மூலம் ஈழத்து செய்யுளிலக்கிய வரலாற்றில் தாம் பெற்ற சிறப்பிடத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளார். திரு. கே. எஸ். அருளந்தி அவர்களின் தூண்டுதலினால் குழந்தைப் பாடல்களை ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட ஈழத்து புலவர்களுள் சோமசுந்தரப்

புலவரே ஈழத்து குழந்தைகளின் அனுபவத்திற்கேற்ற சிறந்த பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். புலவர் அதிக குழந்தைப்பாடல்களைப் பாடவில்லையெனினும் அவர் சிறந்த குழந்தைக் கவிஞராக போற்றப்படுவதற்கு அவர் பாடிய குழந்தைப்பாடல்கள் சிறப்புடன் அமைந்தவையே காரணம். புலவர் குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய பாடல்கள் சிறுவர் செந்தமிழ் என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அந் நூலில் குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய பாடல்களுடன் குழந்தைகளுக்கு விளங்கக்கூடியவையான புலவரின் மற்றைய நூல்களில் அமைந்த இலகுவான பாடற்பகுதிகள் சிலவும் இலகுவான தனிப்பாடல்களாக இடம் பெற்றுள்ளன. தனிப்பாடல்கள் ஆகவும் கதைப்பாடல்களாகவும் புலவர் பாடிய குழந்தைப்பாடல்களுள் ஆடிப்பிறப்பு, கத்தரிவெருளி, புழக்கொடியல், எலியும் சேவகனும், பவளக்கொடி முதலான பாடல்களை குழந்தைகளுக்கேற்ற சிறந்த பாடல்களாகும். இக்குழந்தைப் பாடல்கள் ஓரளவு யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டினை பிரதிபலிப்பனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய சிறந்த குழந்தைப்பாடல்கள் இயற்றுவதில் தமிழ்ப் புலவர்களுள் கவிமணி தேசியவீநாயகம் பிள்ளை முன்னோடியாக அமைந்தது போன்ற ஈழத்துப் புலவர்களுக்குள் சோமசுந்தரப்புலவர் முன்னோடியாக அமையும் சிறப்பு ஏற்பட்டது. இவ்விதம் பழந்தமிழ் செய்யுள் மரபினை போற்றி கவித்துவம் நிரம்பிய பிரபந்தங்கள் சிலவற்றை அளித்தும் காலத்திற்கேற்ற வகையில் சமூகதேசிய கருத்துக்களைக் கவிதைப் பொருளாக்கி மறுமலர்ச்சிக் கவிதைக்கு வித்திட்டும் குழந்தைப்பாடல்களுக்கு வழி காட்டியும் சோமசுந்தரப்புலவர் செய்த இலக்கியப் பணிகள் அவருக்கு ஈழத்து செய்யுலிக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பான ஓரிடத்தினை அளித்துள்ளன.

06. புலவர்மணி பெரியாதம்பிப் பிள்ளை

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே புலவர்மணிபெரிய தம்பிப்பிள்ளைக்குத் தனித்துவமானதோர் இடமுண்டு. மட்டுநகர் தந்த தமிழறிஞர்சுவாமி விபுலாநந்தருக்குப் பின் விதந்து போற்றப்பட்ட புலவர்மணியின் தமிழ் தொண்டில் மட்டக்களப்பின் மண்வளமும் யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியக் கல்வி மரபும் பளிச்சிடுவதை அவதானிக்கலாம். பல்வேறு பட்டங்களையும் புகழ்மாலைகளையும் அவ்வவ்வபோது பெற்ற பெரிய தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் புலவர்மணி என்ற பெயராலே கவரப்பட்டார். அதனால் அப்பெயரே அவருடன் ஒட்டி நின்று நிலைக்கும் பெயருமாயிற்று.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய மரபுவழிக் கல்வியின் பிரதிநிதியாக நாம் இருவரைத் தரிசிக்கலாம். ஒருவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை. மற்றவர் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை. இவ்விரு பிள்ளைகளும் இலங்கையின் இரு தமிழ் “மணி” களாக மதிக்கப்பட்டனர். புலவர்மணி 1978 இல் அமரராயினர். இவ்விருமணிகளும் ஒரு சாலை மாணாக்கர். ஒருவரை ஒருவர் உண்மையாய் அறிந்தவர்கள், அளந்தவர்கள். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையைப் பற்றிப் புலவர்மணி பல இடங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். அண்மையில் புலவர்மணி எழுதிய உள்ளதும் நல்லதும் என்னும் கட்டுரைகள் ஏறத்தாழ அவரின் வாழ்க்கை வரலாறு தான். அதில் பல இடங்களில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையைப் பற்றி சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மரபுவழிக் கல்வியின் “பழுத்த பழமாய்” வாழ்ந்த புலவர்மணி மரபுவழிக் கல்வியின் கடைசிக்கொழுந்தாய் வாழ்ந்த பண்டிதமணியைப் பின்பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பரீட்சை தொடங்கிவிட்டது. முழுதும் வாய்ப்பாடமாகவே மறுமொழி சொல்லவேண்டும். எழுத்துப் பரீட்சையில்லை. மூன்று நான்கு மணிநேரம் நடந்த முடிந்த பரீட்சை, புள்ளி

அடிப்படையிற் கண்ட பரீட்சை முடிவில் சீ. கணபதிப்பிள்ளை திறமைச் சீத்தியில் முதலாமிடம் பெற்றார். எனக்கு இரண்டாமிடம் கிடைத்தது. சீ. கணபதிப்பிள்ளையும் நானும் ஒரே மரத்தின் இரண்டு கிளைகளில் ஒருநிலிக்கப் பழுத்த இரண்டு பழங்கள். அவர் சற்றே மூத்தவர். எங்களுள் அக்கர பூசை (முன்னீடு) பெறுவதற்கு உரியவர் அவரே.

என்று குறிப்பிட்டு சொல்வதிலிருந்த புலவர்மணியின் “ஆழ்ந்தகன்ற புலமை” யை நாம் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

புலவர்மணி தமிழை மரபுரீதியில் வரன்முறையாகக் கற்றவர். யாழ்ப்பாணம் புலோலியூர் சந்திரசேகர உபாத்தியாரிடம் தொடங்கிய இவரது தமிழ்க் கல்வி, வண்ணார்பண்ணைக் காவிய பாடசாலையிற் சுண்ணாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் முற்றிப்பழுத்த கனியாகியது. மட்டக்களப்புப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி உரத்தைக் கனியாக வளர்த்தவர் புலவர்மணியவர்கள் எனலாம்.

ஆழ்ந்த தமிழ்ப்புலமையின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான “குருபக்தி” யைப் புலவர்மணியிடம் நிரம்பக் காணலாம். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் புலவர்மணி. தமது பகவத்கீதையை வெண்பாவில் தமது வணக்கத்தை மிகச் சிறப்பாகச் செலுத்தியுள்ளார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் பழம்பெட்டி எனத் தம்மை அறிமுகம் செய்யும் புலவர்மணி நமது ஆசிரியர்களை அப்பழமைப் பாணியிலே நினைவு கூருகின்றார். சந்திரசேகர உபாத்தியாயர், குமாரசாமிப் புலவர், வீபுலானந்தர் ஆகியோரை அவர் வணங்கிய பகவத்கீதை வெண்பாவைப் பாடுகின்றார்.

வண்மைத் தமிழுக்கு வரம்பு வடமொழியின்

உண்மைத் தெளிவுக் குரையாணி - கண்மணியின்

சுன்னைக் குமார சுவாமிப்புலவனடி

சென்னிக் கியான்செய் - சிறப்பு

புலவர் மணியின் புலமையை அளந்தறிய இக்குரு வணக்கத்தைப் “பதச் சோறாகக்” கொள்ளலாம்.

பல்வேறு யாப்பு வடிவங்களையும் கையாண்டு செய்யும் ஆற்றல்வாய்ந்தவர் புலவர்மணி. இது காவிய பாடசாலை வழங்கிய நன்கொடையெனலாம். பலவகையான ஈடுபாடு உண்டு. வீபுலாநந்தருக்கு யாழ்நூல் பெருமை தேடித் தந்தது போல் புலவர்மணிக்குப் பகவத்கீதை வெண்பா பெருமை தேடித்தந்தது. புலவர் மணியின் ஆக்கங்களுள் காலங்கடந்தும் நின்று நிலைக்கப் போவது பகவத்கீதை வெண்பா எனலாம். புலவர்மணி பகவத்கீதையை வெண்பாவாகப் பாடுவதற்கு மூலபாடமாகப் பாரதியாரின் பகவத்கீதையையே கையாண்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வடமொழி, ஆங்கிலம் இவற்றுள்ளும் புலவர்மணி கணிசமான புலமையைப் பெற்றிருந்த போதும் மிக அடக்கமாக தமது மொழி பெயர்ப்புப்பற்றி முகவுரையில் குறிப்பிட்டமை அவரது சத்திய நேர்மையை இது சுட்டுகிறது எனலாம். பகவத்கீதை வெண்பா பிறந்த கதையை பகவத்கீதை வெண்பா முதலாம் பாகத்தில் (கரும யோகம்) விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்.

புலவர்மணியிடம் தமிழ்ப்புலமை சிறந்து காணப்பட்டமைக்கு அவரது பிறந்த ஊரும் ஒரு காரணம். கவிதை புனைய ஏற்ற இயற்கை சூழலும் பண்பாட்டுப்பாரம்பரிய பின்னணியும் மட்டுநகரின் கொடைகள். தம் நாட்டையும் புலவர்மணி நன்கு நேசித்தவர். தமது பிரதேசத்தைப் பற்றி ஓரீடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

.....என்னைப் பெற்ற தாய்நாட்டிலே, இயலிசைநாடக
அமைதிகள் இயல்பாகவே அமைந்துள்ள இனிய
நாட்டிலே, நிலவளம் போல் மனவளமும் வாய்ந்த
மக்கள் வாழ்கின்ற மட்டக்களப்பு மாநாட்டில்.....

உண்மையாக ஒரு புலவனுக்கு இருக்கவேண்டிய தாய் நாட்டுப்பற்று புலவர்மணியிடம் நிரம்பக் காணப்பட்டது. இப்பற்றை

இவர் தமது பன்முகப்பட்ட கல்விப்பணியை தம் தாய் நாட்டிற்கு வழங்க காரணமாக அமைந்தது. புலவர்மணியுடைய கவிதை நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. அவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்கள் பல மிகப் பிரசித்தம் வாய்ந்தவை. புலவர் மணியின் தேசிய நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதாரமாக அமைந்த “இலங்கை மணித் திருநாடெங்கள் நாடே” என்ற பாடல் நாடறிந்த பாடலாகும். புலவர்மணி பகவத்கீதை வெண்பா (கருமயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம், சீவக சிந்தாமணி, பாலசாரிதை நாடகம்) விபுலானந்த மீட்சிப்பத்து, மண்டுர் கொக்கட்டிச் சோலை தான் தோன்றீஸ்வரர் பதிகம், சிற்றாண்டிப்பதிகம், மாமாங்கப்பதிகம், சர்வசமசரப் பதிகம், இலங்கைப் புகையிரதப் பெருவிபத்து (1923) முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை அவ்வப்போது அச்சவாகனம் இவர்தந்தவை. அண்மையில் புலவர்மணி கவிதைகள் என்ற பெயரில் இவை தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன.

புலவர்மணியின் செய்யுள்கள் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தந்தையான வாய்ப்பு பெருமளவு அமைந்தபோதும் குறிப்பிடத்தக்க சமகாலச் சமூக சிந்தனையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இலங்கை முழுவதற்கும் உணவளிப்போம், கூட்டுறவு. பொருட்காட்சி போன்ற பாடல்களை வகை மாதிரிக்குக் காட்டலாம்.

புலவர்மணியின் பாடல்கள் பல சிலேடை நயம் பொதிந்தவை, நெல்லும் “அசீஸ்துரைக்கு நேர” என்று முடியும் சிலேடை வெண்பா, காளமேகப் புலவரை நினைவூட்டுவனவாக அமைந்துள்ள “சட்டம்” என்ற தலைப்பில் புலவர்மணியின் கவிதைத் தொகுப்பில் ஒரு பாடல் இடம்பெறுகிறது அப்பாடல்.

**சட்டமென்பது வேசரி யேயதைத்
தழுவி நிற்பது வேசறி யேயிட்ட**

என்று தொடங்கி சிறப்பான சிலேடைப் பொருளைத் தருகின்றமையை அவதானிக்கலாம். நாயக்கர் கால புலவர்களைப்

போலச் சந்தர்ப்பங்களுக்குத் தக்கவகையில் சிறப்பாகவும் நையாண்டியாகவும் பல பாடல்களைப் புலவர்மணி பாடியுள்ளார். புலவர்மணியின் கவிதைகள் பிறந்த கதையை அவருடனிருந்தோர் சொல்லிக்கேட்பது அன்பளிப்பதாகும்.

புலவர் மணியின் உரைநடையும் தனித்தன்மை வாய்ந்த பழந்தமிழ் இலக்கிய உரம் அவர் உரைநடைக்கு உதவியாக அமைந்திருக்கலாம். எளிய நடை என்ற வகையில் இவரது கட்டுரை சொல்வதும், இவரின் உரைநடை சிற்சில இடங்களிற் பண்டிதமணியின் உரைநடைக்கு ஒப்பானதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. புலவர்மணியின் உரைநடை ஒரே சீரானதாக இன்றி காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்க வளைந்தும் நெளிந்தும் ஏறியும் இறங்கியும் செல்லும் தன்மையுடையது. அவரின் நடையின் தனிச்சிறப்பே அதுதான். உணர்வுக்கு புலவர்மணி முக்கியத்துவம் கொடுத்தார் என்ற கொள்ளலாம்.

புலவர்மணி நூலகம்

புலவர்மணி

07. முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகள்

விபுலாநந்த அடிகள் புகழ்க்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு தோன்றி, புகழ்பாட வாழ்ந்து புகழோடு மறைந்தவராவார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றிய பெரியார்களுள், அடிகள் பெற்றுள்ள உயரிய இடமானது மேலேசூறிய கூற்றினை உறுதி செய்து நிற்பதைக் காணலாம்.

விபுலாநந்த அடிகள் முத்தமிழையும் முறையாகக் கற்று நிறைவான புலமை பெற்றிருந்தார். இதனால் அவர் ஆற்றிய தொண்டானது தமிழ்மொழியின் முத்துறைகளையும் வளர்த்திடுதாய் அமைந்துள்ளது. அடிகளின் துறவு வாழ்க்கையும் பன்மொழி அறிவும் கணித விஞ்ஞானப் புலமையும் அவரது சீரிய தமிழ் தொண்டுக்குப் பெரிதும் துணை நின்றன.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை பற்றியும் பரந்துபட்ட தமிழ் இலக்கிய வளம் பற்றியும் நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை அடிகள் எழுதியுள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க இதழான “செந்தமிழ்” கரத்தைத் தமிழ்ச் சங்க இதழான “தமிழ்பொழில்” இராமகிருஷ்ண சங்க இதழான “ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வீஜயம்” ஆகியவற்றிலும் அடிகளின் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுட் பல கட்டுரைகளை திரு. செல்வநாயகம் என்பவர் “விபுலாநந்த ஆராய்வுகள்”, விபுலாநந்தச் செல்லம்”, “விபுலானந்த வெள்ளம்” முதலிய நூல்களில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். அடிகளாரின் அச்சிடப்படாத சீல கட்டுரைகள் விபுலாநந்த அமுதம் என்னும் நூலில் திரு. அருள் செல்வநாயகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

விபுலாநந்த அடிகளால் இயற்றப்பட்ட நடராஜ வடிவம் - தில்லைத் திருநடனம் என்னும் வசன நூலானது உரை மனமிறந்து நின்றவொரு தனிக்கடவுள் ஆன்மாக்கள் மீது வைத்த பேரருளிணாலே அவ்வருளே வடிவமாகத் தோன்றுவான் என்னும் உண்மையினையும் அத்திருவருளின் ஐந்தொழில்களையும் வீளக்குவதாக அமைந்துள்ள உமாமகேசுவரர் என்னும் வசன நூலானது இறைவன் மாதொருபாகனாய் அமைந்துள்ள நுட்பத்தினையும் வீளக்கி நிற்கின்றது.

அடிகள் கையாண்ட எழுத்து நடையானது, கற்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளத்தக்க செந்தமிழ் நடையாகும். இவற்றினைக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள், அடிகளின் மதிநுட்பத்தினையும் ஆராய்ச்சித் திறனையும், எழுத்து வன்மையையும் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளனர். தமிழ் உரைநடை வரலாறு என்னும் நூலில் ஆசிரியரான பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்கள், “விபுலானந்த அடிகள் நடையிலே ஓசைச் சிறப்பும் செறிவும் உண்டு. பொருளைப் பலப்படுத்துவதற்குரிய சிறந்த சொற்களைத் தெரிந்து வாக்கியங்களில் அமைத்து அமுகுற எழுதும் இயல்பு

அவருக்குண்டு” என தமது நூலிலே எழுதியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

வீபுலாநந்த அடிகள் மிகச்சிறந்த செய்யுள்களையும் ஆக்கித் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியுள்ளார். தமது பன்னிரண்டாவது வயதிலேயே,

அம்புவியற் செந்தமிழோ டாங்கிலமும் எனக்குணர்த்தி

அறிவுதீட்டிய

அம்புசெறி வெளிகமல வல்லியருள் எனக்கூட்டி வைத்த

எனத் தொடங்கும் பாடலைத் தமது குரு வணக்கப் பாடலாகப் பாடி குழந்தை புலவர் எனப் பாராட்டப்பட்ட அடிகள். மாணிக்கப்பிள்ளையார், இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணிய சுவாமி இரட்டை மணிமாலை (1906) கோதண்ட நியாயப்புரிக்கு கணேசதோத்திரப் பஞ்சகம் (1911 - 12) என்னும் பிரபந்தங்களை இயற்றி, அவற்றினைத் தமது இருபத்தி மூன்றாவது வயதிலே (1915) பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். இப்பிரபந்தங்களில் இழையோடியிருக்கும் பக்திச் சுவையும், தமிழ்ச் சுவையும் படித்து இன்புறத்தக்கன. இவற்றைவிட மஹாலட்சுமி தோத்திரம், குருதேவர் வாக்கியம் தேவபாணி, தில்லி மாநரத் திருமரு மார்பன் திருக்கோயிற் காட்சி முதலியனவும் கங்கையில் வீடுத்த ஓலை, ஈசனவனுக்கு மலர் என்பனவும் அடிகளின் உயரிய சிந்தனையின் விளைவுகளாம்.

அறிவற்றங் காக்கு மெனும் அறிவுரையை எழுதி

அற நெறியால் இன்பமெய்கும் அமைதியையும் எழுதி

உறுநட்பு நிலைபெறுமென் னுறுதிப்பா டெழுதி

ஓது விபுலாநந்தன் உரையினையென் றெழுதி

கங்கையில் வீடுத்த ஓலை என்னும் படைப்பிற் காணப்படும் ஒலி அமைப்பும், பொருட் செறிவும் உணர்ச்சிப் பெருக்கும் சங்கச்சான்றோரின் பாடல்களை நினைவுகூரச் செய்கின்றது. ஈசன்

உவக்கும் இம்மலர் என்னும் பாடல்களில் வரும் “உள்ளக் கமலம்”, “கூப்பிள கைகாந்தள்”, “நாட்டவீழி நெய்தல்” என்னும் உயரிய உருவங்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு நிற்கின்றன.

மொழி பெயர்ப்புப் பணிமூலம் விபுலானந்த அடிகள் தமிழ்மொழியை சிறப்புறச் செய்துள்ளார். கர்மயோகம், ஞானயோகம், வீவேகானந்த ஞானதீபம், நம்மவர் நாட்டு ஞான வாழ்க்கை, வீவேகானந்தரின் சம்பாசனைகள் என்பன அடிகள் மொழிபெயர்த்த நூல்களாகும். இவற்றைவிட வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் காட்டனர் என்னும் பாடல்களைப் பூஞ்சோலைக் காவலன் என்னும் பெயரில் அழகாக மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். ஆங்கிலப் புலவர்கள் சிலரின் படைப்புகளும் அடிகளால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. செகற்சிப்பியர் ஜலிய சீசர் என்னும் நாடகத்தின் ஒருபகுதியை.

அஞ்சினார்க்குச் சதமரண மஞ்சாத நெஞ்சத்து

ஆடவனுக் கொருமரண மவன்மிசைப்பிறந்தோர்

துஞ்சுவரென் றறிந்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்குந்

துன்மதி முடரைக்கண்டாற் புன்னகை கொள்பவன் யான்

என மூலச்சுவை குன்றாது, அழகு தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளமை அடிகளின் மொழிபெயர்ப்புத் திறமையை விளக்கி நிற்கின்றது. அத்துடன் ஆங்கிலவாணி என்னும் பாட்டிடையிட்ட உரைத்தொடர் நிலையானது. ஆங்கில மொழிக் கவிநயத்தினை எய்திட ஆங்கில மொழிப் புலமையற்றவர்களை ஆற்றுப் படுத்துவதாற் அமைந்துள்ளது. நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் பாடிய தனிச் செய்யுள்களின் தொகுப்பாகிய உலகியல் விளக்கம் என்னும் நூலின் பதிப்பாசிரியராய் விபுலானந்த அடிகள் பணியாற்றியுள்ளார். அடிகளின் பதிகத்தினையும், கடவுள் வாழ்த்தினையும், ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்ட முன்னுரையினையும் கொண்டு 1922 இல் வெளியிடப்பட்ட உலகியல் விளக்கமானது தமிழ் இலக்கிய பூங்காவை அழகு செய்யும் மலர்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றன.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் ஆங்கில மொழி இதழ்களான வேதாந்த கேசரி, பிரபுத்த பாரதம் என்பவற்றின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த அடிகளார். அவற்றிலே தமிழ்மொழி பற்றியும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். தமிழ் புலவர்கள் சிலரின் அக்கங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மேற்படி இதழ்களிலே வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

இவற்றின் மூலம் பிறமொழி பேசுவோரும் தமிழ் மொழியின் பெருமையினை அறிந்து போற்றிட வழி ஏற்படலாயிற்று.

திறமையான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்.

என்னும் பாரதியின் வேட்கை, இங்கு நிறைவு பெறுவதைக் காண்கின்றோம்.

அடிகள் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டுக்குள் இசைத்தமிழ் நூலாகிய யாழ், ஆக்கி அளித்தமையே உயர்ந்து. சிறந்ததாக திகழ்கின்றனது. தமிழ் இசைக்கலை நுட்பங்களை ஆராய்ச்சி முறையாக விரித்து விளக்கும் இந்நூல், சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்று. வழக்கொழிந்து விளக்குவதாகவும் பண்களை இசைத்தற்கு வேண்டிய அலகு நிலைக்குரீ யவிளக்கத்தினையும் தருவதாயும் அமைந்துள்ள யாழ் நூலானது. பழந்தமிழ் இசைமரபிற்குப் புத்தூயிர் அளிக்கும் உயரிய நூலாகப் போற்றப்பட்கின்றது. வில்யாழ், மரயாழ், நெய்கோட்டிவாழ் ஆகியவற்றினையிட்ட பொதுவான விளக்கத்தினையும் யாழ் நூலிலே காணலாம். சசோடயாழின் வடிவத்தினையும் இயல்பினையும் இயக்கத்தினையும் வெகுநுட்பமான இந்நூல் விளக்கி நிற்கின்றது. அத்துடன் தேவாரப்பதிகங்கள் முழுவதற்குமான யாப்பமைதி, கட்டளையமைதி, சுவையமைதி முதலியவற்றினை விளக்கி அவற்றிற்குய பண்களின் உருவங்களையும் தந்து நிற்கும் இந்நூலானது, தேவாரங்களைப் படிப்போர்க்குப் பேருதவியாக அமைந்திருக்கிறது. அடிகள்

தமக்கிருந்த பூதநூலறிவையும் கணித நூலறிவையும் முத்தமிழ் புலமையுடன் ஒன்றிணைத்து, ஏறத்தாழப் பதினான்கு ஆண்டுகளாய் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் பயனாகப்பாரதியார் ஆசீத்த இறவாத புகழுடைய புதுநூல்களுள் ஒன்றான யாழ்நூல் எண்ணம் அருங்கலை நீதியமானது 1947 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 5ஆம் திகதியன்று வெளியிடப்பட்டது.

மகாகவி பாரதியாரின் படைப்புக்களைப் பழைய மரபிலே வந்த அறிஞர்கள் ஏற்க மறுத்த காலத்திலே பாரதியாரின் பெருமையினை இனங்கண்டு அறிந்து கொண்ட விபுலானந்த அடிகளார், பாரசீகமொன்றினை அமைத்து பாரசீக பாடல்களை இசையுடன் பாடுவீத்து, பாரதியாரின் பெருமையினை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வழிசெய்தார். இதன்பின்னரே பாரதியாரின் புகழ் தமிழகமெங்கும் பரவத் தொடங்கியது. அடிகள் ஆற்றிய இத்தமிழ்த் தொண்டானது தமிழ் இலக்கியப்போக்கில் ஒரு திருப்புமுனையாய் அமைந்துவிட்டது. இதனால் பாரசீகம் வீரிந்து பரந்திட வழி ஏற்பட்டது.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்.

என மகாகவி பாரசீக விரும்பினார். இதனை நடைமுறைப் படுத்துவதற்குக் கலைச் சொற்கள் இன்றியமையாதவையாய் இருந்தன. இதனை விபுலானந்த அடிகள் உணர்ந்தார். இதன்பயனாக அடிகளைப் பொதுத் தலைவராகவும் அறிஞர்கள் பலரை உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட சொல்வாக்கக் கழகம் ஒன்று 1934 ஆம் ஆண்டிலே அமைக்கப்பட்டது. அக்கழகத்தின் அயராத பணியினால் கலைச்சொற்கள் என்னும் அகராதி நூலொன்று 1938 ஆம் அண்டில் வெளியிடப்படலாயிற்று. சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில் பதினையாயிரம் கலைச்சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கலைச் சொற்களைப் பயன்படத்தி,
புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்

நூல்கள் பல புதிது புதிதாக ஆக்கப்படுவதனைக் காணும் போது அடிகளின் இத் தமிழ் தொண்டினைப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

இவ்வாறு விபுலானந்த அடிகள், முத்தமிழ் வளர்ச்சிப்பணியில் அயராது பாடுபட்டு, செந்தமிழின் சிறப்பினை வெளிநாட்டவர் போற்றிடவும், பிறநாட்டு இலக்கிய செல்வங்களைத் தமிழ் நாட்டவர் போற்றிடவும் வழிசெய்து இறவாத புகழுடைய புது நூல்களை ஆக்கி அளித்து, மகாகவி பாரதியின் புகழினைப் பாரறியச் செய்து பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்திட உதவும் கலைச் சொற்களை ஆக்கும் பணியிற் சேர்ந்து உழைத்துத் தமது இறுதி மூச்சிருந்தவரை, சீரிய தமிழ்த் தொண்டாற்றியுள்ளமையைக் காண்கின்றோம்.

08. யாழ்ப்பாணத்து பதுறுத்தீன் புலவர்

முஸ்லிம் புலவர்கள் பல நூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய நூல்களை இயற்றியுள்ளனர். என்றாலும் இன்றைய தமிழகம் உமறுப் புலவர் இயற்றிய சீறாப்புராணம் ஒன்றையே ஓரளவேனும் நன்றாக அறிந்துள்ளது என்று கூறலாம். கற்பனை வளமும், பொருள் நிறைவும் கொண்ட வேறு எத்தனையோ நூல்கள், கார்முகிலின் பின்னே மறைந்திருக்கும் தாரகைகள் போல மறைந்திருக்கின்றன என்பதை அறிந்தவர் ஒரு சிலரேயாவார். அத்தகைய நூல்களுள் பல வகையாலும் சிறப்புற்றொளிரும் ஒரு நூல், முகையித்தீன் புராணம்.

இன்று தமிழகத்தில் வதியும் முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல, உலக முஸ்லிம்களிலும் பெரும் பகுதியினர் ஒன்றுபட்டுப் போற்றும் ஒரு பெரிய முஹ்யத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி அவர்கள். இவர்

இறைவனால் அருளப்பட்ட கௌதுல் அ.:லம் (அதாவது மகாவலுப்பமுள்ள பாதுகாவலர்) என்ற பெயரினால் அன்பாக அழைக்கப்படுவர். உலக இலக்கியத்தில் உயர்ந்த இடத்தை வகிக்கும் உபதேசங்களையருளிய உத்தமர் அல்லாஹ்வுடன் ஒன்றுபட்டு அவன் கருணையை இலகுவில் பெற வழிகாட்டு பெரியார். அரேபியர் இலக்கியத்திலும் மார்க்கசு சட்டதிட்டங்களிலும் உயர்ந்த இடத்தை வகிக்கும் மேதை. இருபது ஆண்டுகள் காட்டிலேயிருந்து, கடுந்தவம் புரிந்தவத்தினால் மக்களின் நன்மைக்காக நினைத்த புதுமைகள் யாவற்றையும் நிகழ்த்த கூடிய தீரர். இத்தகைய மேதையின் பிறப்பு வளர்ப்பைச் சுருக்கமாகவும், புதுமைகளின் மாண்பை விளக்கமாகவும் கூறும் நூலே முகையீதின் புராணம்.

இந்த நூலை எழில் பெற இயற்றியவர் பதுறுத்தீன் புலவர், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த உசைன் நயினார் அவர்களின் புதல்வரும் சிறந்த கொடை வள்ளலுமாகிய செங்குமீறான் அவர்கள் இந் நூலையியற்றுதற்கு பெருந்துணை புரிந்துள்ளார் என்றா செய்தியை,

அவனியீற் சிறப்புற் றோங்கம் அழகுமன் மது விலாசன்
புவனம் விண்ணுலகும் போற்றும் முகியீத்தீன் புகழைப்பாட
நவநீதி பொருண்மற் றாடை நல்கினான் புலவோர் போற்ற
இவனியில் வாழ்வு பெற்ற செங்குமீறா னென்போனே

என்ற முகையீத்தீன் புராணத்தின் பாயிரத்தில் உள்ள பாடல் விளக்குகின்றது. கம்பர், உமர் முதலாம் புலவர்கள் தமக்குத் துணை புரிந்த வள்ளலார் பெருமையை நூலிலமைத்துப் பாடிப் போற்றியது போல, அப்புலவரும் நூலியற்றத் தமக்குப் பொருளும் புத்தாடையும் அளித்துப் போற்றிய வள்ளல் செங்குமீறானின் புகழை இந் நூலின் பல இடங்களிலும் வைத்துப் பாடியுள்ளது பாராட்டத்தக்கது.

முக்கையீத்தீன் புராணம் இரண்டு பாகங்களை கொண்டது. முதலாம் பாகம் 39 படலங்களையும், 2100 பாடல்களையும் கொண்டது. இந்தப் பாகத்திலே முக்கையீத்தீன் அப்துல் காதீர் ஜெய்லானி அவர்களின் தலைமுறை, அவதாரம், கல்விக்காகத் செய்த பிரயாணம், ஹஜ் யாத்திரை, திருமணம் ஆகிய முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் படலங்களும் அடங்கியுள்ளன. இரண்டாம் பாகம் முழுவதும், அவர்கள் நிகழ்த்திய புதுமைகளைக் கூறும் படலங்கள் அடங்கியுள்ளன. இதில் 34 படலங்களும் 1900 பாடல்களும் உள்ளன.

இந்நூல் இற்றைக்கு 143 வருடங்களுக்க முன்னே (அதாவது, ஹிஜ்ரி 1231 ம் ஆண்டிலே) இயற்றப் பெற்றுள்ளதாக அறியக் கூடியதாயுள்ளது. என்றாலும் அச்சுப் பெற்று நூலுருவில் வந்து இன்றைக்கு 54 வருடங்களே ஆகின்றன. ஏட்டுப் பிரதியாகச் செல்லரித்தீடும் நிலையில் சீதைந்து கிடந்த இந்நூலைக் கோட்டாறைச் சேர்ந்த கா. ப. செய்குத் தம்பிப் பாவலர் அவர்கள் பரிசோதித்து, அழகுறப் பதிப்பித்து, 1901ம் ஆண்டில் நூலுருவீற் தந்துதவினார். செய்குத் தம்பிப் பாவலரால் பாடப் பெற்ற சிறப்புப் பாயீரமொன்றும் முதலாம் பாகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது நூலைப் பற்றியறியப் பெரிதும் உதவுவதாகும்.

இனி பதறுத்தீன் புலவரின் பா வளத்தையும் முக்கையீத்தீன் அப்துல் காதீர் ஜெய்லானி அவர்களின் புதுமை நலத்தையும் நூலினுள் நுழைந்து நோக்குவோம்.

புலவர்கள் நூலைச் சிறப்புறப் பாடி முடிப்பதற்கு உதவி புரிந்தருளுமாறு ஆரம்பத்திலேயே இறைவனருளைப் பெற்ற பல மேதாவிகளையும் வேண்டிக்கொள்ளும் முறையில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். நல்வழி காட்டும் நூலு 'இமாம்' களையும் நாவாரத் துதித்து: அவர் பாடியிருக்கும் அழகு இன்பந்தருவதாகும்.

கொல்வதே தொழிலாகக் கொண்ட, கொடியவர்களாக வாழ்ந்த மாந்தரை நல்வழி காட்டியதும், நன்மையே செய்து நலம்பெற வாழ்வீரெனப் போதனை புரியும் பண்புள்ளதுமாகும். நபிகள் நாதரது புனித போதனையான இஸ்லாம். அந்த நற்போதனைகளை உணர்ந்து நடக்கும்படி மக்களுக்குப் போதித்தவர்கள் நாலு இமாம்களுமாவார். அவர்கள் அறிவென்னுங் கடல் நீரை, மனமெனும் மழை முகிலிலே தேக்கி, மனிதர்களாகிய பயிர்கள் செழித்து வளருமாறு அறிவென்னும் மழையையும் பொழிந்தார்கள். அதனால், மனுக்குலம் அளப்பரும் நன்மையை அடைந்தது. அத்தகைய நன்மை செய்த நாலிமாம்களையும் நாவாரப் போற்றுவோம்:

**இல்மெனூங் கடலை மனமுகில் தேக்கி
இயலறி வழிதெனப் பொழிய
வல்வினை யகல மனுப்பயிர் தழைக்க
மருவிய வுலகிலாம் பயிலக்
கொல்வினை பொருந்துங் குபீர்க்குல மறுத்த
குருநபி மறையினைப் பெருக்கி
நல்வினை பயிற்று நாலிமாம் களையும்
நாவினா லனுதினம் புகழ்வாம்**

என்று புலவர் பாடியுள்ள பாடல் படிப்பவர் மனதை கவரும் தன்மையது. இந்தப் பாடல் நூலின் பாயிரத்தில் உள்ளது.

பண்டையப் புலவர் பெருமக்கள் பாடி வந்துள்ள வழக்கப்படியே, பதுறுத்தீன் புலவரும் தமது நூலில், நாட்டுப் படலத்தில் நாட்டின் செழிப்பையும், நகரப் படலத்தில் நகரின் வனப்பையும் கூறிய பின்னரே நூற்பொருளைக் கூற ஆரம்பித்துள்ளார்.

முகையித்தீன் அப்துல்காதிர் ஜீலானி அவர்கள் பக்தாதுக்க 400 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள ஜீலான் என்ற இடத்திலே பிறந்தார்கள். அந்த நாட்டின் நல்வளத்தையே, புலவர் இந்நூலில்

எழில்பெற வருணிக்கின்றார். புலவரின் வர்ணனையிலே தமிழ்நாட்டின் சாயல் தெளிவுற விளங்குவதைக் காணலாம்.

அது, நீர்வளம் மிக்கநாடு, தவழ்ந்து சென்ற நதி, வெள்ளம் என்ற உணர்ச்சி பொங்கியதால், பயிர்களையும் மற்றைய பொருள்களையும் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு ஓடியது. ஐவகை நிலங்களினூடாகவும் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டாடிய வெள்ளம் ஆழ்கடலைச் சேர்ந்தது. அந்தக் காட்சி புலவரின் கண்களுக்குப் பூமியாகிய அன்னை, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல் ஆகிய தன் அன்புக்குரிய ஐந்து புதல்வர்களுக்கும் பாலூட்டிய பின் எஞ்சிய பால் அவளது ஆடையிலே படிந்தது போலத் தோன்றியதாம். அக்காட்சியை.

**வேரியம் பழன மெல்லா மிதமில்லா விரைந்த வெள்ளம்
வாரியிற் புகுந் தோற்றம் புவிமகள் தனதின் பாலைப்
பூரிய நிலங்களைந்து புதல்வர்க்கு மருத்தி மிஞ்சித்
கூரிய வழுத விக்கந் துகிலிடைப் படிந்த தொக்கும்**

என்று புலவர் கூறுந்தன்மை. போற்றி மகிழ்த்தக்கதாகும்.

புலவர் இன்னொரு காட்சியையும் காட்டுகின்றார். பாய்ந்து செல்லும் ஆற்றுநீரைப் பயன்படுத்த நினைத்த உழவர்கள், வீறிட்டுப் பாயும் அவ்வாற்று நீரை வாய்க்கால்களின் மூலம் வயல்களுக்குப் பாய்ச்சினார். அந்தக் காட்சி, கொடிய பழக்கங்களையுடைய அறிவீனர்களை நல்ல வழியிலே பயிற்றி தன்மையான செயல்களைச் செய்விப்பது போன்றிருந்ததாம்.

**பறையொலி முழக்கி மள்ளர்க ளெழுந்து
பாங்கினி நதிக்கரை யடுத்து
முறை முறைக் கிணையாய்த் தத்தமீற் செறிந்து
முதுவயற் புகுத்திய தோற்றங்
கறைமனக் கொடிய திமிலரை பயிற்றிக்
கலைவழி யொழுக்கிய திறம் போல்**

நிறைநிறை யருவி தனைவயல் விடுத்தார்
நீணில மெங்கணுஞ் சீறப்பு

என்று ஆசிரியர் கூறும் உவமை நயம் உணந்து மகிழ்த்தக்கது. இத்தகைய வளம் பொருந்திய நாட்டிலே வறியவர்களுக்கு வாழ்களிக்கும் கற்பகத் தருவாக, அருமறையை அளந்திடும் அளவுகோலாக, அறிவீனமாகிய இருளையகற்ற அலர்ந்த பூரணச் சந்திரனாக, நாட்டையாளும் மன்னருக்க நிரம்பிய செல்வமாக, புதுமைகளை நிகழ்த்தி மக்களைப் புதுவாழ்வு பெறச்செய்யும் தவத்தின் செல்வமாக அவதாரத்தார் அண்ணல் முகையித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி அவர்கள். அவர்களுடைய பிறப்பின் பெருமையை,

ஆரணக் கடலை யளக்கருப் கலமா
யவனியை விளங்கிடுஞ் சுடராய்
வாரணத்தரசர் தமக்கிரு நிதியாய்
வறியவர் கற்பகத் தருவாய்
காரணக் கடலை உலகினின் விளைக்கத்
கருத்தவ மிகுந்தரத் தினமாய்ப்
பூரணச் சசியாய்க் கலியிரு னகற்றப்
புவியினில் முகையித்தீன் பிறந்தார்?

என்று அழகு நிரம்பக் கூறுகின்றார் பதுறுத்தீன் புவலர்.

புவியிலே கலியிருளையகற்றப் பூரணச் சந்திரனாக விளங்கப் பிறந்த பெருமானவர்கள், முதலில் தமது அறிவொளியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முயன்றார்கள். அறிவைத் தேடி அல்லும் பகலும் அலைந்தார்கள். ஒரு நாள் அறிவைப் பெறும் பொருட்டு பக்தாத் செல்லும் வழியில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சி உண்மையின் உயர்வையும் உயர்ந்த பண்டையும் உலகுக்கு உணர்த்துவதாகும். இந்த நூலில் பிரயாணப் படலத்திலே இந்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது.

பக்தாத் செல்லப் புறப்பட்ட இளைஞர், முகையித்தீன் அப்துல் காதிர் அவர்களுக்கு கல்விச் செலவுக்காக 40 பொற்காசுகளைக் கொடுத்தார்கள் அவர்களுடைய அன்னையார். ஒரு வியாபாரக் குழுவினருடனே அன்னையின் ஆசியைப் பெற்ற அண்ணலவர்கள் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் கள்வர் கொடுமை நிறைந்த காட்டுப் பாதை யொன்றின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். திருமென முன்னை குதித்தனர், திருடர் சிலர் வியாபாரிகளைக் கொள்ளையடித்து வீரட்டினர். அஞ்சாது நின்று அவர்கள் செயலை நோக்கிக் கொண்டிருந்த இளைஞரையும் அணுகினர். ஒருவன், உன்னிடம் இருப்பதை உடனே கொடு ஒன்றுமில்லையே என்று கூறுயிருக்கலாம். அவர்கள், உள்ளதை ஒளிக்க ஒருப்படவில்லை அவருள்ளம். என்னிடம் 40 பொற்காசுகள் மட்டுமே இருக்கின்றன என்று அமைதியாகப் பதிலளித்தார் இளைஞர். அவன் அதை நம்பவில்லை. மீண்டும் இன்னொருவன் வந்து வினவினான் அவனுக்கும் அதே விடைதான் கிடத்தது கள்வர் முன்னே கலங்காது நின்று, உண்மையையுரைத்த உத்தமரொருவரை இவர்கள் கண்டது அதுவே முதல் முறையாதலால் அளவிலா ஆச்சரியமடைந்தனர். தம் தலைவனுக்கும் இவ்வியப்புக்குரிய செய்தியைத் தெரிவித்தனர். பெருமானாரை முன்னேயழைத்து உண்மையைக் கூறியதற்குக் காரணம் கேட்டான், கள்வர் தலைவன். “உண்மை உயர்வு தரும் அதுவும் தவிர, எப்பொழுதும் பொய்யே பேசாதே” என்பது என் தாயாரின் கட்டளை என்ற பதிலிறுத்தார் முகையித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்கள். அவர்களுடைய உயர்ந்த குணத்தையுணர்ந்த தலைவன், உடனே மலர்ப்பாதங்களிலே பணிந்து தாங்களோ கொலைக்களமாகிய இந்த இடத்திலுங்கூட, அன்னை மொழியைப் பொன்னெனப் பொற்றிப் புகழெய்தினீர்கள். நாங்களோ இறைவனேவலுக்கே நேர்மாறாகச் செயல் புரிந்து சீரழிந்து வருகின்றோம். எங்கள் பாவந் தொலையச் சீரிய பாதையைக் காட்டினீர்கள் என்று நன்றியுடன் நவீன்றான்.

ஒரு மொழி தாயார் சொற்ற
 உண்மையைக் குறித்துப் பொல்லா
 அருங் கொலைக் களத்தி னுற்று
 மறுதியை யொழியா நின்றீர்
 இசைத்ததை யனேகலால
 இருவினைக் குரிய நாயன்
 திருகுற நடந்த யாங்கள்
 செய்பவந் தீர்த்த கோவை

என்பது அக்கள்வர் தலைவன் வாக்கை கவிஞர் கூறும் முறையாகும். இதன் பின்னர் கொள்ளையடித்த பொருளையெல்லாம் தரும் செய்து சன்மார்க்கத்திலே சிறந்தனராம் அக்கள்வர் கூட்டத்தினர்.

இன்பம் தரும் இத்தகைய எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளைக் காணலாம் முகையித்தீன் புராணத்திலே, பதுறுதீன் புலவரின் கற்பனை வளமும், முகையித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்களின் புதுமை நிறைவும், உயர்வு தரும் வாழ்க்கை முறையும் ஒன்றியருவான இந் நூல் பன்முறையும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்க ஒன்றாகும்.

09. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 1875 - ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயில் பிறந்தார். நல்லூரில் வாழ்ந்து கத்தோலிக்கக் குருவாகக் கடமை யாற்றிய இவர் தமிழ் மொழியின் பெருமையை ஈழத்திலும் பாரத நாட்டிலும் பரப்பியது மட்டுமன்றி ஆங்கிலநாடு, ஜெர்மனி முதலிய மேலை நாடுகளிலும் பரப்பினார். இவர் தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சியிலே காலத்தைக் கழித்தார். சமஸ்கிருதம், பாளி, சிங்களம், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், இந்தி, போர்த்துகேயம், ஆங்கிலம், ஜெர்மனி, இலத்தீன் முதலிய பல மொழிகளைக் கற்று அவற்றாடு சுவை பயக்கும் செந்தமிழை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். இவ்வாறு

செய்த தொழியாராய்ச்சியின் பயனாக அ,இ,உ, எ என்னும் நான்கு எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே தமிழில் உள்ள எல்லாச் சொற்களும்பிறந்தன என்பதை எடுத்து விளக்கினார். உலகத்திலுள்ள மொழிகளுள் காலத்தால் முந்தியது தமிழ் மொழியே என்பதை மேல்நாட்டுப்பத்திரிகைகள் வழியாக உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். தமிழ்ச் சொற்களின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்து தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி என்னும் அரிய நூலையும், சொற்பிறப்பு அகாரதி ஒன்றையும் எழுதினார். பண்டைத் தமிழர் எங்கிருந்து வந்தனர். அவர் பண்பாடு யாது என்பன பற்றித் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் எழுதினார். சுருங்கக் கூறுமிடத்துத் தமிழ்மொழியின் பெருமையை உலக அரங்கில் முழக்கஞ் செய்தவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என்று கூறலாம்.

10. ஆறுமுகநாவலர்

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞருள் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கியவர் ஆறுமுகநாவலர் (கி.பி. 1822 - 1889). அவர் சிலகாலம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சென்னையில் தங்கித் தமிழ்த் தொண்டு செய்ததும் உண்டு. சைவ சமயப் பற்ற மிகந்த அவர், பெரிய புராணம் முதலான நூல்கள் பரவுவதற்குப் பெரும் பணி புரிந்தார். சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழ் நூல்களை, ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதிலும் ஆங்கில நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதிலும் வல்லவராக விளங்கினார் பைபிளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து செம்மைப் படுத்தியவர் என்பார். பலர் தமிழ் நூல்கள் படிக்குமாறு பாடாசலை ஏற்படுத்தியதோடு, அவர்களுக்குத் தேவையான பாட நூல்களை அச்சிட்டுத் தருவதற்கு அச்சகமும் வைத்து நடாத்தினார். அவற்றை நடத்துவதற்கு ஆகும் பணத்திற்கு வீடு வீடாகச் சென்று அரிசிப்பிச்சை எடுத்துத் தமிழ்த் தொண்டு செய்த சான்றோர் அவர். தமிழில் எழுத்துப் பிழை இல்லாமல் நூல்களை

அச்சிட்டுத் தரும் வகையில் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கினார். மாணவர்களுக்கு உரிய தொடக்கப் பாடப் புத்தகங்களை எளிய தமிழில் இலக்கணப் பிழை அற்ற தமிழில் தாமே எழுதில் கற்பதற்கு உதவும் நூல்களும் எழுதினார். பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய செய்யுள் நூல்களை உரைநடையில் எழுதிப் பலர்க்கும் பயன்படுமாறு செய்தார். சில செய்யுள் நூல்களுக்கும் நன்னூலுக்கும் உரை எழுதினார். சென்ற ஆண்டில் தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய சூழ்நிலையில், அதற்கு நல்ல வழிகாட்டிப் பிழையற்ற எளிய உரைநடைத் தமிழ் வளர்த்தார். தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என்று அவரைக் குறிப்பிட்டுப் போற்றுவதல் தகும்.

11. இலங்கைத் தமிழ் நூல்களும் நாட்டார் பாடல்களும்.

வடமொழி காளிதாசரின் காப்பியத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ள இரகுவம்சம் என்ற காப்பியம் இலங்கையில் இருந்த புலவராகிய அரசகேசரி என்பவரால் (பதினாறாம் நூற்றாண்டில்) இயற்றப்பட்டதாகும். ஈராயிரத்துநானூறு செய்யுள்கொண்ட காப்பியம் அது. தமிழ்நாட்டில் தலபுராணங்கள் பல எழுந்த காலத்தில் இலங்கையிலும் அத்தகைய புராணங்கள் பல இயற்றப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் கோவை உலா கலம் பகம் சதகம் தூது, அந்தாதி முதலான நூல் வகைகள் பெருகிய காலத்தில் இலங்கையிலும் அவ்வகையான நூல்கல் படைக்கப்பட்டன. தக்கிணை கைலாச புராணம், கோணாசல புராணம், புலியூர்ப் புராணம், சிதம்பர சபாநாத புராணம் முதலியன இயற்றப்பட்டன. சிவராத்திரிப் புராணம், ஏகாதசிப் புராணம் என்பனவும் அங்குப் பிறந்தவைகளே. சூது புராணம், வலைவீசு-புராணம் என்பன புதுமையானவை. கனகி புராணம் என்பது ஒரு தாசியின் வாழ்வுபற்றியது. கிறிஸ்தவச் சமயச் சார்பான தமிழ்

நூல்களும் இலங்கையில் இயற்றப்பட்டன. முருகேச பண்டிதர்நீதி நூல் முதலிய சிலவகை நூல்களை இயற்றினார். சீவசம்புப் புலவர் என்ற ஒருவர் செய்யுள் நூல்கள் அறுபது இயற்றினார். ஊஞ்ச லாடுதல்பற்றிய பாடும் ஊஞ்சல் நூல்கள் பல இலங்கையில் இயற்றப்பட்டன. நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் ஏறக்குறையப் பதினைந்தாயிரம் செய்யுள் இயற்றியுள்ளார். ஆடிப் பிறப்புக் கொண்டாட்டம் முதலியவற்றைச் சுவையான முறையில் எளிய தமிழில் அவர் பாடியுள்ளார். அவ்வாறு பலவகைப் பக்திப் பாடல்களை அவர் இயற்றிப் புகழ் கொண்டார். கதிர்காமம் என்னும் தலத்து முருகக் கடவுளைப் பாடியுள்ள அவருடைய பாடல்களை இன்னும் மக்கள் போற்றிவருகிறார்கள்.

**புதியசெந் தமிழ்மாலை புகழ்மாலை பாடிப்
கோவில் கந்தா சுகந்தா என்று பாடிக்
கதிரைமலை காணாத கண் என்ன கண்ணே
கற்பூர ஒளிகாணாக் கண்எண்ண கண்ணே**

முதலான அடிகள் சிலப்பதிகாரப் பாடலை ஒட்டி அமைந்தவை

இலங்கை நாட்டுப்பாடல்கள்

பல நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் தமிழ் பேசி வாழ்ந்த தீவு ஆகையால் இலங்கையில் நாட்டுப்பாடல்கள் பல, உயிருள்ள இலக்கியமாக வழங்கி வந்திருப்பதில் வியப்பு இல்லை. பாடுபட்டு அவற்றைத் திரட்டி வெளியிட்டுவரும் முயற்சியில் அறிஞர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களுள் இராமலிங்கம் என்பவரின் நன்முயற்சியால் நூற்றுக்கணக்கான இலங்கை நாட்டுப்பாடல்கள் இன்று அச்சாகியுள்ளன. நாட்டுப்பாடல்கள் பல, தமிழ்நாட்டின் நாட்டுப் பாடல்கள் போலவே அமைந்துள்ளன. இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே அக்காலத்தில் மிகுதியாக இருந்துவந்த மக்கள் போக்கு வரத்தும் கலப்புமே அந்த ஒற்றமைக்குக் காரணம் எனலாம். ஒரு பாட்டுக் காணலாம்.

பாட்டி அடிச்சானோ பால்வார்க்கும் கையாலே
அண்ணா அடிச்சானோ அரைஞாண் கயிற்றாலே
ஆண்பனையில் நுங்கே அணில்கோதா மாம்பழமே
கூப்பீட்டு நான்கேட்பேன குஞ்சரமே கண்வளராய

என்பது இலங்கையில் எழுகின்ற குழந்தையைத் தாலாட்டித்
தாய்மார் பாடும் பாடல். தமிழ்நாட்டின் பாடலிலும் முதல் அடி
அவ்வாறே உள்ளது.

அண்ணா அடிச்சானோ அரைஞாண் கயிற்றாலே
என்ற அடிக்கு ஈடாக.

அத்தை அடிச்சானோ அல்லிப்பூச் செண்டாலே
என்று தமிழ்நாட்டில் பாடுகிறார்கள். இவ்வாறு சிறு சிறு வேறு
பாடுகளுக்கு இடையே அடிப்படை ஒற்றுமை தெளிவாக உள்ளது.

பள்ளு முதலியவை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின்தொடக்கத்தில் சின்னதம்பிப்
புலவர், பள்ளு என்ற வகையைச் சார்ந்த நாடக நூல் இயற்றினார்
அதில் உள்ள பாட்டுகள் பலவும் சுவையானவை. நாட்டுப்பாடல்
முறையை ஒட்டிப் பாடியபோதிலும், புலவர்கள் போற்றத்தக்க
இலக்கிய நயத்துடன் பாடியுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் பள்ளு இலக்கியம்
வளர்த்த காலத்தில், இலங்கையில் பள்ளு இலக்கியம் படைத்தார்
அவர்.

பக்திப் பாடல்களும் வேறு பல தத்துவப் பாடல்களும்
பாடியவர் முத்துக்குமார கவிராய். அவர் விருத்தம் பாடுவதில்
வல்லவா. மாணிக்கவாசகர், தாயுமானவர் ஆகியோரின் நடையை
அவர் இயற்றிய பாட்டுகளில் காணலாம்.

தமிழ்நாட்டில் குறவஞ்சி நாடகப் பாடல்கள் பெருகிய
காலத்தில் இலங்கையிலும் அவ்வகை இலக்கியம் வளர்ந்தது.
சேனாதிராக முதலியார் நல்லைக் குறவஞ்சி என்னும் சுவையான
இலக்கியம் தந்தார்.

சென்னை நகராட்சி
பொதுப்பணிகள்